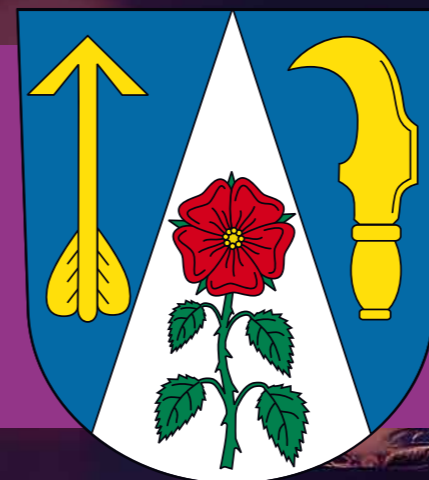

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku
vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO 00282154
Moutnický zpravodaj je vydáván čtvrtletně v obci Moutnice
Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR: MK ČR E 17234
Příspěvky můžete zasílat na Obecní úřad Moutnice (podatelna@oumoutnice.cz)
nebo panu M. Novotnému (aquak@seznam.cz)

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

4/2024

Vážení a milí spoluobčané,

rád bych Vám na konci roku popřál, abyste poslední dny letošního roku prožili v klidu a míru s těmi, které máte nejrádši. Aby svátky vánoční i přelom starého a nového roku byly časem, který věnujeme druhým, kdy se zastavíme a společně pobudeme. Přeji všem šťastné, radostné a pokojné Vánoce a také ať se vše daří v novém roce.

Antonín Vymazal
starosta obce

1. ZPRÁVY Z OBCE

Rekonstrukce školy

Na podzim letošního roku se podařilo dopracovat dokumentaci pro provedení stavby na nástavbu, přístavbu a celkovou rekonstrukci školy. Spolu s touto dokumentací byl předán předpokládaný rozpočet stavby na více než 50 mil. Kč bez DPH. S DPH tedy částka přesahuje 60 mil. Kč. Rada obce následně rozhodla o zahájení výběrového řízení na zhotovitele stavby.

Nyní tedy probíhá výběrové řízení, které by mělo skončit zhruba v polovině ledna. Pokud vše půjde dle plánu,

někdy v únoru by mohla být podepsána smlouva s vítězem výběrového řízení. Celá stavba by měla být rozdělena na dvě etapy. První hlavní etapa by měla začít koncem května roku 2025, a to přípravnými pracemi.

Následně začátkem června by měla být zbourána střecha a zahájena nástavba a přístavba školy. Do konce září by měla být budova školy stažena a nově zastřešena a mělo by být dostavěno nové únikové schodiště spolu s výtahem. Druhá etapa by měla končit koncem letních prázdnin roku 2026, kdy by celá budova měla být modernizována: nové rozvody, nová počítačová učebna, nové šatny, jídelna, kabinety, 2 oddělení školní družiny apod.

V příštím roce plánujeme dát do rozpočtu zhruba 25 mil. Kč, které by měly pokrýt veškeré práce první etapy rekonstrukce. O celkové vysoutěžené částce i podrobnostech výstavby vás budeme informovat spolu s paní ředitelkou až na základě výsledků výběrového řízení a podepsání smlouvy s vítězem.

Dům s pečovatelskou službou

Výstavba domu s pečovatelskou službou částečně souvisí s rekonstrukcí školy. Důvodem je přemístění ordinace lékařů z budovy školy do nově budovaného domu s pečovatelskou službou. Na úkor stávající ordinace lékaře by se měla rozšířit školní jídelna. Jak se podaří tato věc zkoordinovat, je stále ve hvězdách.

Jak jsem vás informoval v minulém vydání Moutnického zpravodaje, hledáme neustále finanční prostředky na realizaci této stavby. Zvažovali jsme možnost dotací z programu dostupného bydlení, tam však narážíme na podmínky daného dotačního titulu. Probíhají tedy jednání i s vedením Jihomoravského kraje, kterému se náš projekt líbí a hledáme podmínky spolupráce. Jak budeme vědět více, budeme vás informovat.

Svazek obcí pro vodovody a kanalizace Šlapanicko

Začátkem prosince (psáno na konci listopadu) proběhne valná hromada Svazku Šlapanice, který by měl přijmout 14 obcí a měst, které schválily vstoupit do tohoto Svazku a podaly přihlášku. K prvnímu lednu roku 2025 bychom měli patřit do tohoto svazku. Provozovatelem Vodovodní a kanalizační sítě je pro Svazek Šlapanice Vodárenská akciová společnost. Pro nás to tedy znamená i změnu provozovatele. Každému, kdo zde vlastní nemovitost napojenou na vodovod či kanalizaci, přišel v průběhu listopadu dopis, kde měl vyplnit údaje pro uzavření smlouvy s novým provozovatelem. Věřím, že přechod celé obce na nového provozovatele proběhne v klidu.

Důvodem tohoto všeho je dohoda nově přístupujících obcí a měst na společném projektu výtlačku odpadních vod do čistírny odpadních vod v Modřicích. Začíná se připravovat projektová dokumentace, která předpokládá propojení jednotlivých obcí a měst výtlačnými řádami (tlakovou kanalizací) a jejím napojením do čistírny odpadních vod v Modřicích. O výhodách tohoto projektu jsem psal již v předešlém čísle zpravodaje. Pro jistotu je však zopakují. Řada stávajících čistíren v obcích a městech je na hranici své životnosti či své kapacity. Je třeba tedy čistírny vod buď intenzifikovat nebo rozšiřovat.

Každá taková investice se pohybuje v řádu desítek milionů korun a je třeba ji každých 20–30 let opakovat. Kromě toho se neustále zpříšňuje legislativa, která stanovuje měření dalších prvků ve vypouštění vyčištěné vody a snižuje limity již sledovaných prvků většinou na poloviční hodnoty co 5–10 let. Malé čistírny vod tak často nejsou schopny plnit veškeré legislativní požadavky. Z těchto důvodů vznikají velké čistírny odpadních vod, které jsou na tyto skutečnosti lépe uzpůsobeny. Dalším aspektem je to, že trubka u výtlačného řádu má životnost cca 100 let. Jedná se tedy o dlouhodobou investici, která by nás měla přežít.

Je pravdou, že někteří z vás poukazovali na změnu ve výši vodného a stočného. V posledních letech docházelo k přibližování výše vodného a stočného u obou vodárenských subjektů působících v Brně. Letošní rok činil rozdíl v jednom kubíku 18 korun. Pro příští rok, kdy vstupujeme do Svazku, by měl činit rozdíl řádově 8-10 korun. V budoucnu se předpokládá dorovnání či otočení tohoto poměru ve prospěch Vodárenské akciové společnosti, která nás bude nově provozovat. Závisí to na budování nových objektů a dotačních podmínkách k nim. Konkrétně se jedná o tvorbu fondu na obnovu vodovodu a kanalizací, který je ze zákona povinný a měl by být pokryt do budoucna veškeré opravy a rekonstrukce.

Třídění odpadů

Tříděte, má to smysl! Tříděte! Tříděte! Tříděte! Z dat, které máme o třídění v naší obci vyplývá, že dobře a pořádně třídí jen zhruba polovina domácností.

Zbývá část domácností má větší či menší mezery v třídění odpadů. I když do třídění odpadů je zapojeno více než 98 % domácností, tak ty domácnosti, které mají více než jednu popelnici na komunál, dělají něco špatně. Ti, kteří žijí v jedné domácnosti sami, případně ve dvou lidech a mají velkou plnou popelnici za měsíc, dělají něco špatně.

V naší obci třídíme:

- plast,
- papír,
- kovy,
- tuky,
- baterie,
- textil,
- železo,
- dřevo,
- bioodpad,
- suť,
- elektroodpad,
- sklo,
- a další.

Baterie nepatří do komunálního odpadu. Textil ani bioodpad nepatří do komunálního odpadu. Suť už vůbec ne. Třídění stojí trochu času, ale má to smysl. Třídění odpadu má dopad na ekologii i ekonomiku. Opravdu do komunálu dávejte jen to, co tam patří. Drtivá většina odpadu patří do žluté popelnice na plast.

Pokud vám chybí nějaká barevná popelnice, obraťte se na nás. Pokud nevíte, co kam patří, obraťte se na nás.

*Antonín Vymazal
starosta obce*

HISTORIE

Ze starých kronik – rok 1960

Poznámka předem: opisováno doslovně ze staré kroniky, text odpovídá dobovému pravopisu. Případné chyby nejsou chybami současného kronikáře.

Letoší rok byl zase tak příznivý pro hospodaření J. Z. D. povětrnostní podmínky vcelku vyhovovaly. Vede- ní družstva se všemožně snažilo zlikvidovat veškerý do- bytek ustájený po domech proto se staví druhý letošního roku dřevák pro vepřový dobytek a nová samokrmka pro 400kusů takže se tímto z vesnice zlikvidoval veškerý vep- řový dobytek zbyl ještě po domech mladý hovězí dobytek a to jen z důvodu že nebylo místa ve stávajících adapto- vaných kravínů. Taky se zadaptovaly dvě stodoly Josefa a Jana Žáka ř. 3-99 kde se ustájily tuberkulózní krávy a ho- vězí žír.

Po založení družstva se do obce stěhovala strojní trak- torová stanice z Měnína a ze stodoly Valentina Ryšavého si s adaptovaly kanceláře a ze stodoly Františka Ryšavé- ho si s adaptovaly dílnu, ze stodoly Rudolfa Ryšavého s adaptovaly garáže, po vybudování těchto objektů dle vládního usnesení byli na vesnicích strojní traktorové sta- nice zrušeny tak pro družstvo zůstali vybudované obětky jak kanceláře tak dílny i garáže do stávajících místností se ihned přestěhovalo Jednotné zemědělské družstvo. J. Z. D. veškerou práci zvládlo se svými členy a nepotře- bovalo žádnou cizí pomoc jako jsou brigády.

Strojní park se rok od roku zvětšoval takže ubývalo ruč- ní dřiny. Traktorový park se taky zvětšil byli dva kolové traktory Zetor a dva kultivační 1 supr 35 a dva pásové trak- tory D. P. 54 a jedno auto V3S. S vypěstovanými produkty si družstvo splnilo své dodávkové povinnosti a řádně vy- krylo členské naturálie a ještě zbyla spousta zrní pro do- bytek na celý rok včetně set'ového fondu. Plánovaná pra- covní jednotka je 20,- - Kč a k výplatě bylo 2 170,- - Kč.

Kromě vykrytí všech fondů družstvo vyplatilo malou část na živý i mrtvý inventář družstevníků. Veškeré hospo- daření družstva šlo ku předu a funkcionáři se snažily vše možně se vším vypořádat.

*Zpracovala
Miluše Janoušková, kronikářka*

Lidové pranostiky

Leden

Leden – ve dne jas, v noci mráz.

Je-li leden mírný a deštivý, pak únor nás jistě zimou navštíví.

Je-li leden chladný a jasný, bude rok úrodný a krásný.

Únor

V únoru sníh a led – v létě nanesou včely med.

V únoru-li vítr neburácí, jistě v dubnu krovy kácí.

Únor bílý – pole sílí.

Březen

Březen mokrý a deštivý úrodě se protiví.

Je-li v březnu dešťů mnoho, neúroda je pak z toho.

Březnové slunce má krátké ruce.

*Zapsala
Miluše Janoušková, kronikářka*

KULTURA

Ptačí stezka

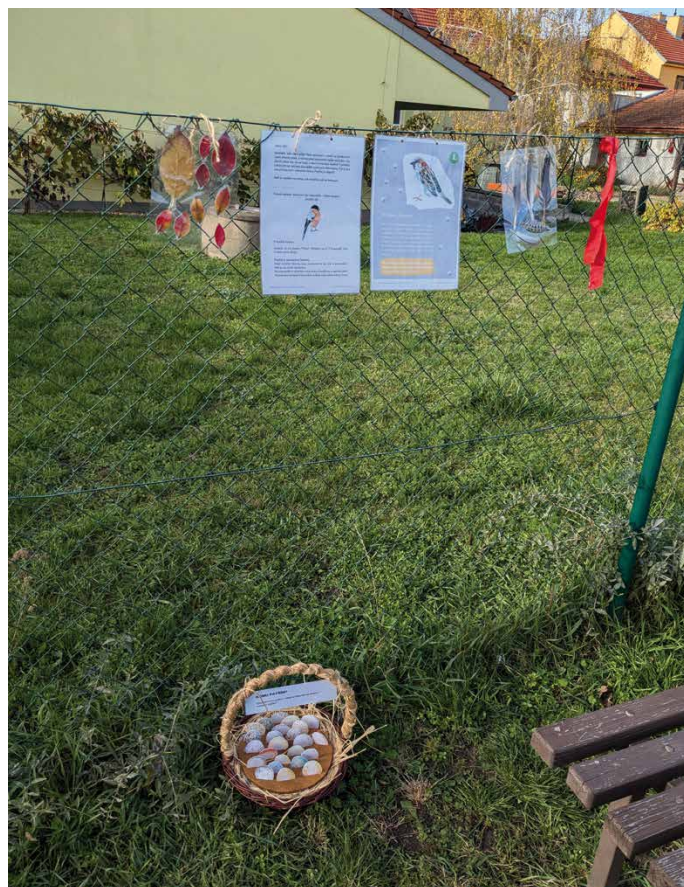
V listopadu byla pro děti připravena venkovní naučná stezka o ptácích. Stezka měla celkem sedm zastavení. Na každém zastavení se děti dozvěděly něco zajímavého o ptácích žijících u nás a musely splnit jednoduchý úkol.

K tomu je ještě čekaly tematické hry, kde například poznávaly, jaká vajíčka mají ptáci nebo si otestovaly, jak dobře už umí počítat a jestli už znají všechna písmenka.

Na konci stezky si pak děti mohly za odměnu vzít plakátek lesa, který si mohly doma vymalovat podle svého, a obrázky ptáčků, které si mohly vystříhnout a nalepit na plakátek. Od poloviny měsíce mohly dokonce děti na konci stezky pozorovat labuť, která se zatím usadila na našich jezírkách. Tak nám tematicky dokonale zakončila ptačí stezku.

Doufáme, že se stezka dětem a rodičům líbila. V čase uzávěrky zpravodaje už připravujeme na prosinec další, tentokrát zimní stezku.

*Katarína Hanulíková
Kulturní komise*

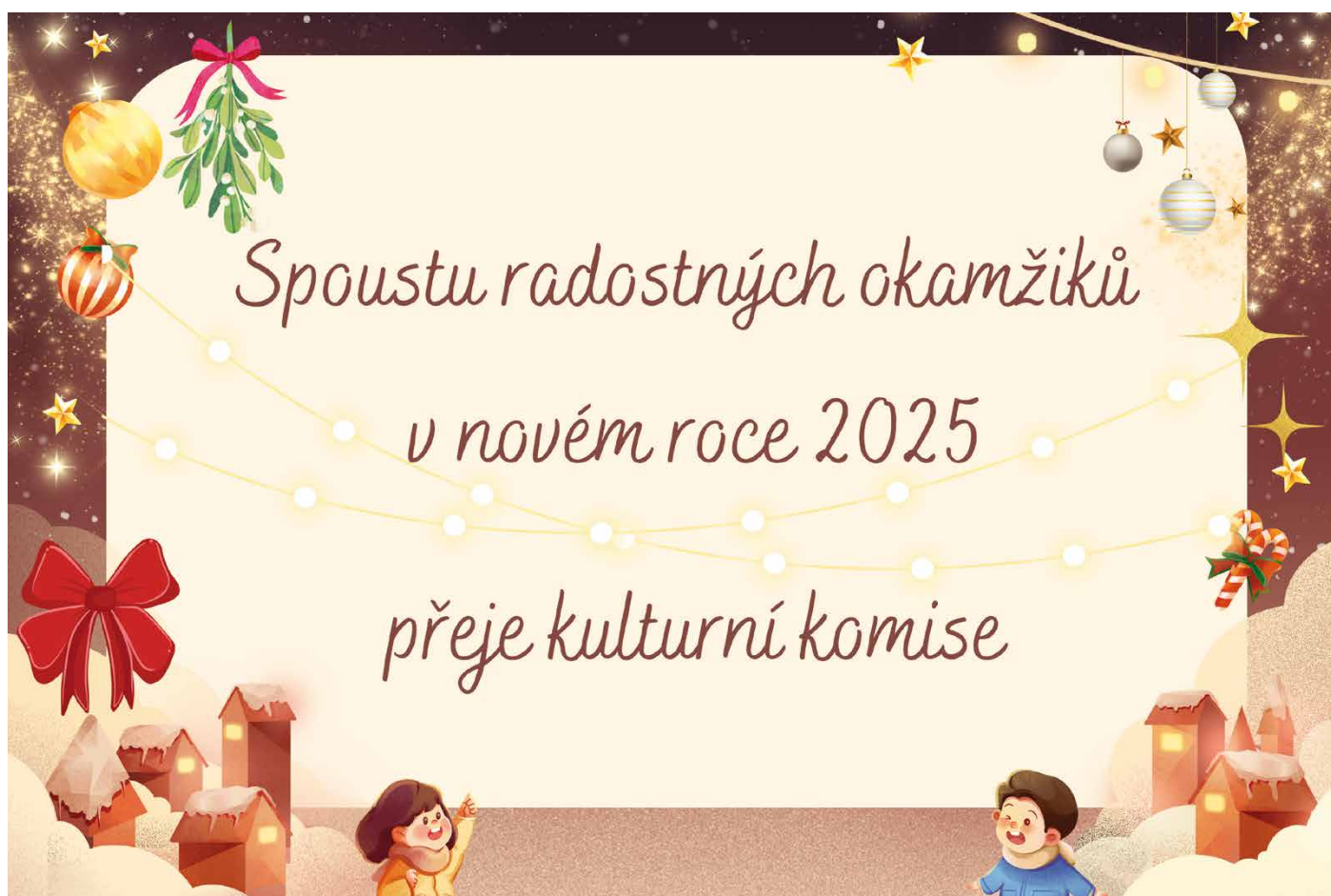
Vítání občánků

I na podzim 13. října 2024 ve 14 hodin proběhlo vítání nových občánků naší obce Moutnice. Slovo pana místostarosty Rostislava Dohnálka si vyslechli rodiče vítaných dětí i s jejich blízkými. Následovalo pásmo krásných básniček v podání tří žákyň ze základní školy pod vedením paní učitelky Lenky Salzburgerové.

V naší obecní kronice vítaných občánků tentokrát přibýly:

Natálie Chrástková
Gabriela Kelblová
Anežka Vymazalová

*Lenka Dohnálková
Kulturní komise*

DIVADELNÍ SOUBOR BEZKAMEN

uvede pohádku

**MOUTNICE
ORLOVNA**

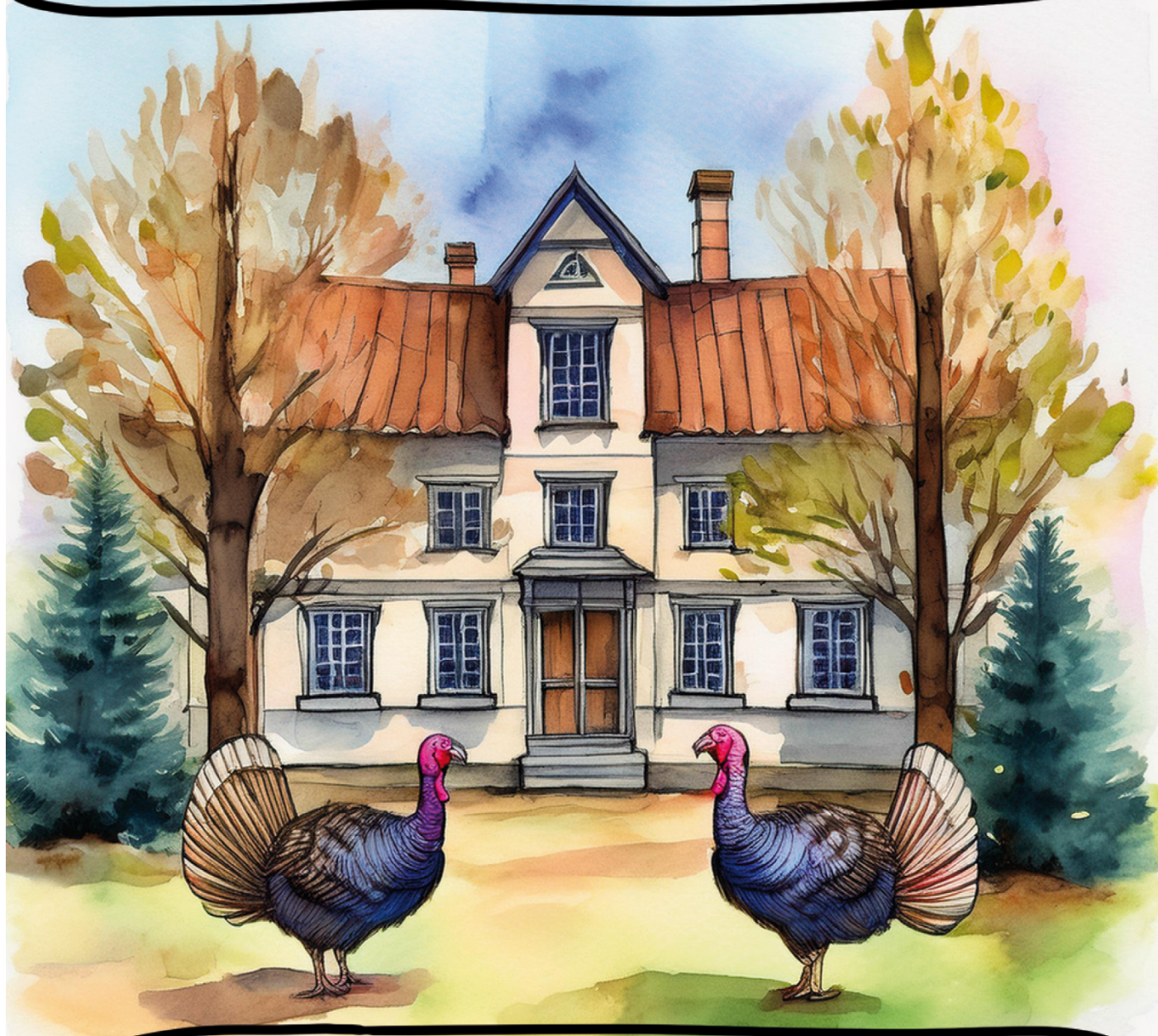

**19.1.2025
V 15.00 HOD.**

Divadelní spolek Mutěnice vás zve na veselohru

U DVOU ŤOPEK

Podle původního scénáře J.H.Hladnovského upravila Eva Holešínská

neděle 26. ledna 2025

Orlovna Moutnice

začátek v 17:00

vstupné dobrovolné

Tato hra je určena především dospělým.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Milí Moutničáci

Máme tady poslední číslo našeho zpravodaje a já bych vás měl opět seznámit s proběhlými akcemi, které jsme pořádali. Víte, ale tentokrát se mi moc nechce opakovat ona statistická data, která při našem odpadkobraní zde vždy uvádím – sešlo se nás tolik a tolik, sesbírali jsme tolik a tolik odpadu, počasí bylo příznivé...

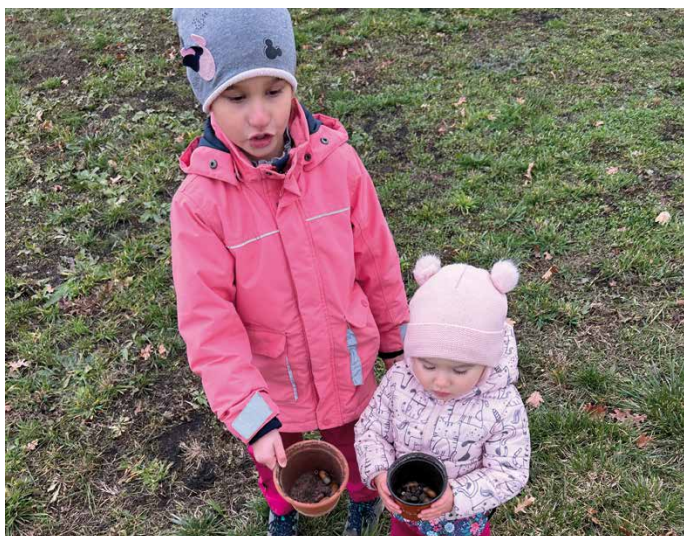
Tentokrát bych vám všem chtěl za nás organizátory poděkovat! Všem, kteří naše akce svojí účastí podporujete, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijete, kteří i svým minimálním počinem (jako je třeba sehnání se pro kousek igelitu u cesty) jdete jako vzor svým dětem, prostě vám všem, kteří jste si naše Moutnice vybrali pro svůj život a není vám lhostejné jak to tu vypadá. Je tedy pravda, že už se nám poslední dobou zdá, že se naši „sběrači“ nevrací zpět s vrchovatými pytlí, jak to bylo dříve a věřím, že i chystané zálohy na petflašky a plechovky tomuto pomůžou! Za nás vám můžu slíbit, že to jen tak nevzdáme! Dokud tato potřeba nevymizí, budeme se u našich úklidů setkávat i nadále.

Sázení stromů se školou

Druhou akcí, o které naopak píši velmi rád, je sázení se školou. Letos jsme se sešli netradičně ve stromové kapli a za úkol tentokrát nebylo sázení nových stromů. S dětmi sadíme stromy už sedmý rok, a tak jsou už zkušenými sadaři! Vždy se snažíme při sázení nových nebo výměně poškozených a uschlých stromků přidat něco navíc. Děti se s námi dozvídají různé zajímavosti o přírodě, a i o různých škůdcích, kteří stromy napadají anebo jsou jim naopak prospěšní. Za ty roky v naší společné výsadbě převládají duby, ale už jsme vysadili i lípu, stromechu, třešeň a i nějaký ten jeřáb. Myslím, že je to už něco přes sedmdesát stromů! A právě duby byly tématem našeho podzimního setkání. Ptáte se, proč právě duby? Protože letos byl žaludový rok! Duby totiž žaludy nemají každý rok. Brání se tímto způsobem před živočichy, kteří se jejich plody živí, a tím zabraňují možnosti rozmnožení svého druhu. Jednoduše několik let nic a potom velice mnoho. Tak zvěř nestihne všechno zkonzumovat, má nadbytek, tak část zahrabe, různě poschovává a strom má možnost přežít a rozšířit se.

Chytré ne? Pro děti jsme měli připravený malý příběh o člověku, který velkou část svého života strávil sázením stromů. Nakonec po něm zbyl opravdový les, ale tento příběh jsem Vám tady již jednou vyprávěl. Potom jsme si vysvětlovali právě to rozmnožování dubů. A na závěr jsme pro ně měli přichystaný úkol. Když bylo těch žaludů letos hodně, poprosili jsme děti, aby nám jich část pomohly se sbírat. Zkusíme si z nich vypěstovat vlastní stromy a zbytek odvezeme do místní bažantnice pro zvířata do krmelce. Společně sesbíraly asi třicet kilo žaludů a za tento úkol si zasloužily i malou odměnu. Samozřejmě i Vy se můžete na žaludy vypravit. Obsahují mnoho tělu prospěšných látek jako je vápník, hořčík, sodík, fosfor, vlákninu a hodně vitamínů skupiny B. Ve vaší kuchyni najdou široké uplatnění!

Roman Formánek

Dary přírody

Jmelí: tajemství a tradice vánočního času

S blížícími se Vánocemi se v našich domovech objevují rozličné symboly, které tento čas doprovázejí. Mezi ty nejznámější patří také jmelí. Nenápadná, avšak magická rostlina, která v období svátků vánočních se stává neodmyslitelnou součástí dekorací i tradic.

Jmelí bílé (*Viscum album*), je poloparazitická rostlina, která roste na větvích listnatých i jehličnatých stromů. Prostřednictvím svých přísavek odebírá z hostitelského stromu vodu a minerální látky, přesto však dokáže fotosyntézou produkovat vlastní živiny. Na větvích vytváří kulovité shluky. Jmelí je zajímavé nejen botanicky, ale i ekologicky. Jeho bílé bobule slouží jako potrava pro ptáky, například drozdy. Ti pak šíří jeho semena dál, a tak přispívají k rozšiřování této rostliny.

Historie a symbolika

Jmelí je odedávna opředené legendami a magií. Keltové považovali tuto rostlinu za posvátnou. Věřili, že přináší ochranu před zlými duchy, léčí nemoci a podporuje plodnost. Římsí vojáci si dokonce nosili kousky jmelí na ochranu v boji. V severské mytologii sehrálo jmelí tragickou roli v příběhu o Baldrovi (také Balder, Baldur), jež byl synem boha Odina a bohyně Friggy (Fria, Frika). Baldrovi a jeho matce se zdáli stejné sny o Baldrově smrti. Frigga se snažila tragický osud svého syna zvrátit. Frigga, bohyně moudrosti, jež dokáže zvrátit osud, donutila všechny předměty světa přísahat, že nikdy Baldrovi neublíží. Zapomněla však na jmelí. Loki, bůh lsti a falše, toho využil, že jmelí vyrobil kouzelný šíp, který Baldra zabil.

Nyní se jmelí v době Vánoc zavěšuje jako symbol štěstí, prosperity a harmonie. Zvyk líbat se pod jmelím, oblíbený zejména v anglosaských zemích, pochází pravděpodobně z dávných pohanských rituálů, které jsou spojeny s plodností.

Zlaté nebo stříbrné nátěry, jimiž se dnes jmelí často zdobí, mají zdůraznit jeho sváteční charakter.

Léčivý poklad z přírody

Jmelí bílé je rostlinou s léčivými účinky. Sbírají se hlavně listy a důležitá je rovněž doba sběru, kdy nejhodnotnější surovinu poskytne sběr březnový a právě prosincový. K nejvýznamnějším účinným látkám patří cholin, acetylcholin, různé pryskyřice, kyseliny viscinové, flavonoidy a další.

Jarmila Podhorná, známá česká odbornice na gemmoterapii se jmelím aktivně zabývá a doporučuje jej ve svých produktech a postupech. V rámci svojí praxe nabízí tinktury a extrakty, které využívá pro následující účely:

1, regulace krevního tlaku

Jmelí je známé svým vlivem na oběhový systém, zejména při vysokém krevním tlaku. Podhorná jej často kombinuje s dalšími bylinami, jako je hloh, pro maximální účinek.

2, podpora srdce a cév

Tinktura ze jmelí je doporučována pro zlepšení elasticity cév a pro prevenci srdečně-cévních onemocnění. Jmelí pomáhá rozpouštět usazeniny, které máme v cévách. Tím nás může ochránit před infarktem i mrtvicí.

3, zklidnění nervového systému

Díky svým uklidňujícím vlastnostem je jmelí doporučováno při stresu, nespavosti a nervozitě. Uvádí se, že ženám může ulevit v době klimakteria, odbourává návaly krve do hlavy.

4, posílení imunity

Podhorná vyzdvihuje i imunostimulační účinky jmelí. Aktivuje určité typy bílých krvinek, které mohou pomáhat i proti rakovinným buňkám. Výtažky se ukázaly jako užitečné při snižování nežádoucích účinků konvenční léčby, jako je chemoterapie a radioterapie. Mohou zmírnit únavu, nevolnost a zlepšit chuť k jídlu. U onkologických pacientů se využívá nejčastěji injekční podání, neboť čaje a tinktury používané v tradiční medicíně, mají nižší koncentraci účinných látek.

Bylo publikováno více než 50 studií, které jsou však metodologicky různorodé a výsledky byly velmi rozdílné.

Pokud by se vám jmelí hodilo na vaše obtíže, obraťte se trpělivostí. Tuhle bylinku musíte totiž užívat dlouhodobě. Pokud si chcete připravit čaj, musíte macerovat. Do nádoby umístíte jmelí, zalejte studenou vodou a louhujte alespoň 12 hodin. Posléze můžete mírně zahřát, ale opatrně, vysoké teploty ničí prospěšné látky. Kromě čaje můžete jmelí užívat i jako tinkturu.

Jmelí začerstva nasekejte a zalijte dobrou pálenkou. Nechejte macerovat alespoň 6 týdnů. Jmelí na čaj či tinkturu ze stánku neberte, může být chemicky ošetřené, aby déle vydrželo. Bílé bobulky nechejte ptákům, pro lidi jsou jedovaté. Nezapomeňte, že užívání by vždy mělo být konzultováno s vaším ošetřujícím lékařem.

Kouzlo jmelí

Podle tradice má jmelí největší sílu, když je darované. A právě o Vánocích, v čase radosti a obdarovávání, získává tato tradice zvláštní význam. Proto při přípravě na sváteční dny nezapomeňte své blízké kousek jmelí potěšit: darujete kousek štěstí a zdraví!

Milí spoluobčané,

Komise životního prostředí Vám přeje klidné a harmonické Vánoce, prožité v blízkosti přírody a vašich blízkých. Ať je nadcházející rok plný zdraví, radosti a malých kroků, které povedou k velkým změnám pro naši planetu.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte pečovat o naše okolí, a těšíme se na další společné projekty.

*S přáním krásných svátků,
Vaše komise životního prostředí*

KNIHOVNA

MÍSTNÍ KNIHOVNA MOUTNICE
VÁS ZVE NA

VÁNOČNÍ
ČTENÍ
PRO DĚTI

V MOUTNICKÉ KNIHOVNĚ
DNE 18. 12. OD 17.00

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Zprávičky ze školky

Náš nový Školní vzdělávací program

Od října letošního školního roku má mateřská škola nový Školní vzdělávací program nazvaný „Kouzelné pastelky“, ve kterém jsou ukotveny vzdělávací principy naší mateřské školy. Je pro nás velmi důležité, aby prostředí mateřské školy bylo pro děti bezpečným místem, kde svobodně vyjadřují a sdílejí své vlastní zkušenosti, zážitky a pocity z cesty za poznáním a tím rozvíjejí schopnost komunikace, spolupráce, kritického myšlení a sebereflexe. Výuka je konstruktivisticky zaměřená. Děti jsou spoluzodpovědné za své vzdělávání a mají možnost podílet se na jeho plánování, což posiluje jejich sebehodnotu a sebevědomí.

Celý ŠVP si můžete prohlédnout na webových stránkách školy www.skolamoutnice.cz.

Podzimní rozjímání v školce

Podzim je roční období, které máme rády nejenom my paní učitelky, ale hlavně děti. Všude kolem nás je spousta barev, sklízí se různé plodiny a ani my ve školce neleníme a plodů podzimu si užíváme. Děti a rodiče nosili do školky vypěstovanou zeleninu a ovoce, poté jsme si udělali společnou ochutnávku. Děti si také různými výtvarnými technikami tvořily podzimní stromy a listy. Krtečky provedly podzimem pohádkové postavy jako dědeček z pohádky O Veliké řepě, který jim ukázal, jak se pracuje na zahrádce a co všechno si mohou na zahrádce vypěstovat. S Karkulkou se děti vypravily do pohádkového lesa plného zvířátek, během výpravy si také uvědomily, jaké nebezpečí na ně číhá při kontaktu s cizími lidmi.

Díky darům od rodičů, kteří nám přinesli náradí a materiál do dílny, jsme mohli toto centrum začít naplno využívat. Děti si tak mohly vyzkoušet opravdové kladívko a pilku, vznikly krásné výrobky jako ježek, meč či les.

Na začátku října také proběhla Zahradní slavnost a na konci listopadu Adventní dílničky – odpolední akce pro rodiče a děti. Společně už pilně trénujeme na vánoční vystoupení v kostele a tvoříme na jarmark.

Chtěli bychom poděkovat rodičům za všechny dary, které nám udělaly velkou radost.

Přeji nejenom dětem, rodičům, ale vám všem v klidu, míru a pokoji prožité vánoční svátky. To pravé vánoční kouzlo spočívá v tom, že kolem sebe můžeme mít ty, které máme nejraději.

Kolektiv MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zimní nálada v základní škole

Slunečné počasí se v listopadu přeci jen změnilo a ohlásilo chladné podzimní dny. V základní škole to znamená, že nás navštíví různé virózy, déšť nám někdy pokazí venkovní aktivity a s blížícím se prosincem se vrháme do přípravy vánočních výrobků i vystoupení.

Přítom podzim byl naplněn intenzivní výukou. Prvňáčci se seznamovali se školními pravidly a vyzkoušeli si různé druhy výuky – pracovali samostatně, na interaktivní tabuli, ve dvojicích, se staršími spolužáky. Společně si prošli a vyplnili testování předmatematických dovedností v aplikaci Včelka.

Všichni žáci se aktivně účastnili dalších projektů – Záložka do škol, Jižní Morava čte, Čtenář na jevišti. A to ještě společně řešili pravidla školního chování, účastnili se celoškolních setkání. Ve vyšších ročnících paní učitelky žáky přihlásily do soutěží Bobřík informatiky, Finanční gramotnost a Mediální gramotnost. V této soutěži naše žačka Markéta Brabencová vyrazila dech všem spolužákům i učitelům, když se umístila ve své kategorii na 1. místě z celé ČR. Do krajského kola s ní postupují i Martin Vymazal a Monika Adamovová – i ti se mezi 5 tisíci dětmi umístili do stovky postupujících.

O dalších školních akcích zde přináší články kolegyně, já bych se chtěla zmínit o několika novinkách v školním programu.

Nejprve chci říci, že se nám podařilo pojmenovat si společné kompetence, které chceme v průběhu školního roku sledovat u všech žáků. Každý měsíc se zaměřujeme na 3 kompetence, jedna z nich se týká vztahu žáka k sobě a svým dovednostem, dále vztahu k druhým a také vztahu k učení. Sestavili jsme přehlednou pyramidu hodnocení chování žáků, kdy každý názorně může vidět, jak se bude řešit případné problémové chování ve škole.

Na společné schůzce s rodiči jsme zahájili diskusi o možném slovním hodnocení žáků. A přestože nám ministerstvo tuto povinnost nařídí až v příštím roce, my již takto hodnotíme nyní a věříme, že tento způsob sebehodnocení a osobní zodpovědnosti je pro žáka mnohem výstižnější, než vyjádření jednou známkou. V rámci formativního hodnocení jsme se tedy setkali na konzultacích formou tripartit ve skupině: učitel – rodič – žák. I tady na děti čekalo hodně práce – měly si předem připravit zhodnocení svých školních pokroků, ukázat rodičům své silné stránky a zdůvodnit, co se jim nevede a proč. Také hodnotily svoji domácí přípravu a zároveň podporu rodičů.

S příchodem Adventu na nás dýchlá vánoční nálada – vyrábíme vánoční výzdobu, betlémky, učíme se zpívat koledy i umělé vánoční písničky.

Připravujeme se na třídní besídky a společné projekty k charitativní činnosti. Všechny moc zveme a rádi vás uvidíme na našem školním koncertě v místním kostele. Koncert a následný jarmark je také poděkováním za celoroční podporu všem, kteří nám ji poskytují. Chci zmínit vynikající spolupráci nejen s obecním úřadem a jeho komisemi – kultury a životního prostředí, ale také s místními organizacemi. Děkujeme i rodičům, kteří nám výrazně pomohli s organizací některých akcí – například dopravou vybavení žáků na bruslení, přípravou zahradních slavností, swapů, vystoupení kroužků. Za celý rok toho bylo hodně, je tedy těžké jmenovat a někoho nevynechat. Pro nás je důležité, že nám tyto lidé pomáhají rádi a nezištně. Poděkování patří i všem ostatním rodičům, kteří s námi otevřeně komunikují, navštěvují naše akce a podílí se tak na jejich průběhu. Všem občanům Moutnic přeji jménem zaměstnanců školy, jménem dětí a žáků krásné prožití vánočních svátků ve zdraví a pokoji. A do dalšího roku hodně štěstí, stále zdraví a veselou mysl.

Milena Emmerová

Výlety školáků za kulturou

V letošním roce proběhl 11. ročník projektu Rosteme s knihou určený dětem a mládeži v literárně-dramatických oborech, zájmových sdruženích a dalších kroužcích, které si chtějí vyzkoušet práci s knihou, zpracováváním literárního textu a přípravou scénického čtení. Hlavním cílem projektu je motivovat děti k četbě knih a přiblížit jim možnost pracovat s textem.

Naše škola se do projektu zapojila již potřetí, ale poprvé se zúčastnilo všech pět ročníků.

Úkoly byly jasné:

- Vybrat vhodnou knihu.
- Vybrat takovou část textu, která bude zajímavá a délka scénického čtení nepřesáhne 15 minut.
- Připravit si rekvizity.
- Nacvičit scénické čtení.
- Natočit a odeslat.

První ročník si zvolil knihu Petra Horáčka Husa Líza. Alex Šperlink je výborný čtenář a zhostil se své čtenářské role skvěle. Ostatní spolužáci zdramatizovali čtený text. Běžte si někdy pořádně prohlédnout husy. Když budete mít štěstí, narazíte také na nějakou, co se umí klouzat po břiše jako tučňák.

Druhý ročník už je třída čtenářů, proto se čtení zúčastnily všechny děti. Zvolily si oblíbenou knihu Mileny Lukešové Holčička a děšť. Zajděte si někdy v děti na procházku. Třeba také najdete duhového šnečka.

Třetí ročník si vybral knihu Lucie Hlavinkové Praštěný trpaslík. Možná se vám podaří, jako dětem v knize, potkat v lese trpaslíka.

Čtvrtá třída si zvolila knihu Noemi Cupalové Blbá Vendula. Příběh vypráví o zodpovědnosti a důležitosti našich slov a činů v osudech druhých, důmyslně rozdělený do dvou barevně odlišených variant. Než něco vyslovíte, myslete na to, jak vaše reakce může ovlivnit životy druhých.

Pátý ročník si zvolil knihu Lucie Hlavinkové Projekt pes. Pokud vaše dítě touží po pejskovi, v této knize najdete způsob, jak jeho zodpovědnost vyzkoušet.

Všechna videa byla odeslána a nyní čekáme na vyhodnocení.

Podzim nám přinesl ještě další kulturní aktivity – záměrně volím toto slovo, protože obě vystoupení externích umělců byla interaktivní. Rytmická show zapojila děti do tance i hry na rytmičké nástroje. Více si však děti z Krtečků a všichni školáci užili představení Sindibádova dobrodružství, kterou nám přijelo zahrát Divadlo Koráb. Nešikovní plavčíci Smrdutá ponožka, Tvrdej rohlík a Plesnivá cibule doprovázeli pirátského kapitána Jednoočka a Sindibáda na cestě za pokladem. Cestou potkali na ostrovech prapodivná stvoření a jen o vlasek unikli smrti utonutím.

Bohužel je nakonec spolkla velryba, ovšem Sindibád se zachránil a poučil a zanechal hamižnosti. A naše děti si zazpívaly, zahrály a hlavně se smály od začátku do konce.

Závěrem ještě přidáváme vizitku kroužku zpěvu a tanců. Ten letos navštěvuje 8 děvčat. Podzim je na ČT 1 nyní ve znamení Star Dance a děvčata se letos již podruhé připojují k výzvě Tančí celá škola. Tanec bychom sice mohli považovat spíše za sport, protože se při něm člověk pěkně protáhne, ale chce to i jistou dávku estetiky. Snad se nám tedy podaří společné vystoupení nacvičit, natočit a odeslat do soutěže.

Sportovní aktivity ve škole

Ve škole nezapomínáme ani na sport a sportovní aktivity, protože víme, jak jsou pro děti důležité. Své pevné místo ve školním kalendáři tak mají kromě hodin tělocviku nejenom branné a sportovní dny, ale třeba i výuka bruslení a plavání.

Na podzim jsme využili možnosti zapojit se do projektu Trenéři do škol. Pod vedením pana Josefa Kopečka a jeho kolegů se tak žáci zúčastnili tréninku, zaměřeného na přípravu a hru florbalu. Protože se nám spolupráce moc líbila, domluvili jsme se na pokračování tohoto projektu pro naši školu. Od října mají třídy v hodinách tělocviku profesionálního trenéra, který je rozvíjí po všech stránkách.

Také místní fotbalisté pozvali děti na trénink – a to v odpoledních hodinách v době školní družiny. Přišla téměř celá škola a zejména starší děti fotbal a nácvik některých dovedností hodně bavil. Fotbal je hlavní náplní her o přestávkách na školním hřišti. Kromě něj děti baví i basket na jeden koš a další hry se sportovními pomůckami.

Od 8. listopadu chodí žáci v rámci hodin tělocviku bruslit. Bruslení u dětí rozvíjí fyzickou kondici, koordinační schopnosti, ale také je učí pracovat s vlastním strachem a nejistotou.

Děti se na ledové ploše střídají ve dvou skupinách, vždy po 14 dnech. První skupinou bruslařů byli mladší žáci. Děti se vrátily ze stadionu nadšené, bruslení si užily a vůbec nevadilo, že některé ještě využívají oporu hrazdičky. Bruslení bude pokračovat až do 28. 3. 2025, kdy vyvrcholí společnou exhibicí pro veřejnost.

Na jaře příštího roku pak žáky 1. a 2. ročníku čeká výuka plavání, na kterou budeme i tentokrát dojíždět do sportovní haly v Brně – Modřicích.

Eliška Zemánková

Vánoční dílničky

Jako každý rok, tak se i v letošním školním roce uskutečnily vánoční dílničky 3. 12. 2024 od 15:30 v Základní škole Moutnice.

Rodiče s dětmi si mohli společně vyrobit: svícný, hvězdy, krabičky a různé vánoční výrobky. Ve vyzdobených třídách jsme nasáli vánoční atmosféru, a budeme se těšit zase na akci příští rok před Vánocemi.

**ZŠ a MŠ Moutnice Vás zve
na vystoupení dětí a
rozsvěcení vánočního stromu
13.12.2024
v 16:30 hod v kostele
sv. Jiljí v Moutnicích
(Lucerny a elektrické svíčky
s sebou).**

Těšit se můžete na tradiční
jarmark a občerstvení.

Výtěžek z prodeje výrobků dětí
bude věnován na charitativní
účely.

Podzim, Swap a bramborákování ve školní družině

Letošní podzim dětem nabídl všechny své podoby, a tak si děti užily nejen slunečné babí léto, deštivé období, se kterým přišlo skutečné podzimní ochlazení, i pošmourné chladné dny s šedivou oblohou. Názornosti počasí jsme s dětmi ve školní družině využili a povídali si o jeho náhlých proměnách. V průběhu října a listopadu jsme se s družinou opakovaně vydávali do přírody za ves, abychom mohli pozorovat dopad počasí na dozrávání podzimních plodin.

Jednou z nejzásadnějších plodin jsme také hostili rodiče a přátele školy při akci SWAP a BRAMBORÁKOVÁNÍ. Řeč je pochopitelně o bramborách, které děti z celé školy přinášely již s dvoutýdenním předstihem a pochopitelně se podílely i na přípravě bramborákového těsta.

Již tradiční přípravy bramboráků na otevřeném ohni se ujaly paní učitelky Marcela Lauterbachová a Alena Ryšavá s pomocí paní školnice Eriky Janouškové. Deset litrů bramborákové směsi se po dobu trvání akce měnilo ve voňavé bramboráky, které se na odkládacím pultíku nikdy nesešly ve větším počtu a rozhodně nestihly vychladnout. Další dobroty nachystaly paní třídní učitelky ve spolupráci s dětmi a návštěvníci je mohli ochutnat na stánku s fairtradovým občerstvením.

Swap, tedy výměna, probíhal na celém školním hřišti, kde se živě vyměňovalo oblečení, hračky a nově také semínka a přebytky ze zahrad. Zpestřením byla také recyklofilníčka.

Pro děti, které vybírání oblečení úplně nenadchne, byly připraveny hry na školní zahradě. Děti měly možnost zahrát si Petanque, Mólky či hru ve dvojicích se zavázanýma očima, při které si měli soupeři krást „ocásky“.

Všem návštěvníkům tímto děkujeme nejen za věci přinesené na SWAP, ale také za dobrou náladu, která přinesla akci příjemnou atmosféru. Ke konci roku také děkujeme za nejrůznější materiály a výtvarné potřeby všem, kteří nás podpořili. Užijte si krásné, klidné, aktivní i tvořivé Vánoce.

Tým školní družiny

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

FARNOST

Umění čekat

Všechno krásné trvá. Pro ono čekání je to nejen působivé a podmanivé, nýbrž i napínavé. S nadějí to jako by vyhlížíme, občas dokonce slyšíme „trávu růst“ a chceme „vidět až za roh“. A nutí nás to být trpělivými. Matky po devět měsíců nosí pod srdcem plod svého života – a musí se čekat. Láskyplné těšení se a touha tím prohlubují elementární spojení a vztah. V rostlinném a živočišném světě mnoho cyklů trvá – a musí se čekat. Vždyť rozpuštění života je geneze vyžadující čas. V umění se tvoří hezká díla – a musí se čekat. Na invence, náměty, postupné opracovávání materiálů a dotýkání se, vypilování detailů. Tak kupříkladu Charles Dickens po dlouhý čas navštěvoval psychiatrické ústavy, věznice, profese – a pak napsal další pasáž knihy. A Leonardo da Vinci chodil celé týdny po Miláně, než našel tvář pro ztvárnění Jidáše v obraze *Poslední večeře*. Ano, vše je pak hodnotnější, jak čteme v Exupéryho *Malém princovi*: „A pro ten čas, který jsi své růži věnoval, je ta tvá růže tak důležitá.“ Když si chce člověk za každou cenu spěšně přivodit příjemné chvíle a následně je prodloužit, pokazí se něco důležitého tam uvnitř jeho nitra. A dokonce mnozí lidé mezi námi do „morku kostí“ zkusili velmi zajímavou formu čekání – čekali na své „velké finále“. To, když cítili, že se jejich život schyluje ke konci. V tomto smyslu je poučný jeden z rozhovorů v německém filmu *Nejkrásnější den*. Jedná o dialog jeho hlavních protagonistů – dvou hospicových třicetiletých „adeptů na smrt“ Andyho a Bena. První tomu druhému v něm říká: „Všichni umřou, jen to ještě neví. Přemísťují věci zleva doprava, jsou polapeni ve svých každodenních svinstvech. My ne, chápeš to – my jsme volní. Když víš, že umřeš, tak také víš, co je důležitý a co ne. A máš v tom absolutní jasno. Je přeci jedno kdy a kde, důležitý je s kým!“ Ano, podstatné je „s kým“!: s kým žít, čekat i odcházet. Nepochybně s někým, kdo vás má rád! A rovněž přeci není jedno, s kým budete čekat na Vánoce a s kým je budete prožívat. Jeví se to jako jediné důležité.

I to adventní čekání je přínosné. Hodí se do života. Naši předci to uměli – vánoční stromek se strojil až na Štědrý den, a to potajmu, aby radost dětí byla znásobena. Děti se tak těšily nejen na skromné dárky, které pro jejich formaci do života byly příhodnější než ty drahé, ale i na vánoční stromek. Štědrý den, kvůli kterému obvykle zažíváme rok co rok zběsilý maraton nervozity mezi regály obchodů a navrch k tomu bolavá záda z úklidu a pečení, se blíží. Namísto pokojných adventních chvil prožitku nadcházejí-

cího štěstí se k němu nakonec přece jenom prostresujeme a propotíme? Že by Vánoce jako byznys měly opět zeleň? Záleží to ovšem na nás.

Ano, Vánoce milujeme. I když se skrze kilometry dáreků vytrácí hloubka skutečné symboliky, vnímáme jejich výjimečnost. Jde v nich totiž o poselství, ne o sezónní konzum. I proto se naši předkové obdarovávali jen skromně a užitečně. Na znamení toho, že Bůh obdaroval svět svým synem. Hory dáreků tuhle podstatu spolehlivě zabíjejí. Místo sebe, svého času a pozornosti druhým se raději koupí drahý dárek. Takový flastr na svědomí... Ovšem nejednou nás právě v tomto překvapí i samotné děti se svým „nekonsumním“ pohledem. Jako tuhle malá Veronika ve svém dopise Ježíškovi: „Milý Ježíšku, na Vánoce bych si přála, abys obdaroval nejdříve ty děti, které žádné hračky nemají. Dál tě prosím, abys uzdravil ty děti, které jsou nemocné. A aby všichni měly maminku a tatínka, to se mi zdá důležité.“ Tudíž pak prosakuje na povrch otázka, v čem je více lásky – zda preferovat svůj pohled na způsob prožívání svátků, nebo představy těch druhých, aby se Vánoce nestaly trpěnou formalitou a obávaným presem.

Každopádně zmíněné děti jsou pokaždé radostí Vánoc. S jejich neskrývaným nadšením a upřímnou vírou v přítomnost štědrého Ježíška. Smutek pak zavládne nad osamělou židli tam, kde se svátků nedožili. Nebo odešli od rodin. Do štedrovečerního večera zbývá ještě nemálo okamžiků. Stále dost času na odpuštění a návrat k bližním. Ne nadarmo se říká, že kdo má vysoké nároky a chce moc, nebude nikdy šťastný. Umění života totiž spočívá v jeho prostotě a smyslu pro maličkosti. I o Vánocích.

Milí spoluobčané, každému z vás i těm, které nosíte v srdci a které chcete na blížící se svátky obdarovat, hezký předvánoční čas!

PhDr. PaedDr. René Strouhal, Ph. D.
váš duchovní správce

Srdečně vás zveme na vánoční bohoslužby!

ŠTĚDRÝ DEN – s Betlémským světlem

- v 14:30 h, kaple Nesvačilka

- v 16 h, kostel Moutnice

BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ – v 9 h, kaple Nesvačilka

- v 10:30 h, kostel Moutnice

SV. ŠTĚPÁNA – v 9 h, kaple Nesvačilka

- v 10:30 h, kostel Moutnice

NOVÝ ROK – v 9 h, kaple Nesvačilka

- v 10:30 h, kostel Moutnice

Farní zájezd

V sobotu 12. října 2024 se uskutečnil třetí ročník farního zájezdu, tentokrát do rakouského benediktinského kláštera Göttweig a města Krems.

V 6:30 hod. jsme vyjeli autobusem z Moutnic. Po krátké modlitbě přečetla paní Katka zdravici od otce Reného, který se nemohl zájezdu zúčastnit. V Mikulově jsme měli přestávku. Další cesta ubíhala velmi rychle. Pytlíky šustí a snídaně mizí v útrebách výletníků. Po více jak dvou hodinách jsme uviděli v dálce kopec, na jehož vrcholu se tyčil mohutný klášter. Ne nadarmo se tomuto místo přezdívá rakouské Monte Casino. Autobus stoupal prudkou silnicí až na klášterní parkoviště. Jsme v cíli naší cesty.

Hodiny na věži ukazovaly půl desáté. Pro budoucí generace jsme pořídili společnou fotografii. Oči návštěvníků se ubíraly do údolí Wachau, kterým protéká majestátný Dunaj. Vidíme vinice, meruňkové sady, vesnice, Krems i protější kopce. Přimo za námi byl benediktinský klášter. Pod tento klášter spadá také klášter benediktinů v Rajhradě, ze kterého společně s převorem rajhradského kláštera bratrem Naumem s námi přijeli další tři mniši.

Na desátou hodinu jsme po kamenných schodech vstoupili do kostela Nanebevzetí Panny Marie. Sestoupili jsme do kaple, kde otec Maxmilián sloužil mši. Po mši svaté jsme vystoupali do trojlodní baziliky, kde se nám dostalo výkladu. Oči poutníků bedlivě sledovaly oltářní obraz sv. Benedikta od malíře J. M. Schmidta, zvaného též Kremžský Schmidt. Bratr Naum nám vše překládá z němčiny do češtiny. Po přesunu do chrámové krypty s gotickou křížovou klenbou si nešlo nepovšimnout kamenné sochy sv. Altmana, která kryje hrobku.

V té je zakladatel sv. Altman pohřben. V relikviáři jsme si prohlédli vystavenou část jeho ostatků. Čas plynul jako voda. Jelikož se blížilo k polednímu, všichni jsme se těšili na oběd do čisté a prostorné klášterní restaurace. Měli jsme co dělat, abychom do sebe nasoukali poslední sousta velkého vídeňského řízku. Po této milé gastronomické devastaci jsme s p. Maxmiliánem a bratrem Naumem pokračovali v prohlídce. Na klášterním nádvoří jsme se dozvěděli o historii kláštera, který byl založen v roce 1083 pasovským biskupem Altmanem a následující rok se zde usídlil konvent benediktinů. Ani se nám nechtělo věřit, že objekt v roce 1817 zlikvidoval požár. Následně začala přestavba kláštera, kterou navrhl císařský dvorní architekt J. von Hidenbrandt po vzoru španělského Escorialu.

Po našem přesunu do císařského křídla jsme obdivovali monumentální schodiště, jehož klenbu vymaloval Paul Troger freskou Apoteóza císaře Karla VI., který je zobrazen jako bůh Apollón. Tato freska patří k nejvýznamnějším malbám této epochy v Rakousku. Prohlédli jsem si salonek s tapetami, francouzskými gobelíny a rokokovým nábytkem.

Postupně jsme se vystřídali na balkóně, ze kterého byl impozantní výhled do širokého okolí. Po prohlídce jsme měli osobní volno. Azurová obloha vybízela k prohlídce zahrad. Spousta nás navštívila místní obchůdek se suvenýry. Ve 14:00 hod. jsme nastoupili do autobusu. Jsme všichni.

Autobusem jsem se přesunuli přes mohutný Dunaj do nedalekého města Krems (česky Kremže). Společnou prohlídku otce Maxmiliána jsme začali u městské brány do čtvrti Stein, u tzv. Steintor. Tato pochází z konce 15. století. Malebnými ulicemi jsme vystoupali k piaristickému kostelu P. Marie s mohutnou věží. Kostel byl v 17. století přestavěn jezuity.

Za výkladu otce Maxmiliána jsme obdivovali bohatý barokní interiér a také jsme společně zapěli chvalozpěv *Laudate omnes gentes*. Historickými uličkami sestupujeme dolů kolem Gozzoburgu, což byl palác královského soudce.

Viděli jsem Göglhaus, měšťanský dům s arkýřem a kaplí. Tento palác byl postaven v roce 1260. Vnímali jsme krásu dalších kostelů. Špitálního kostela sv. Filipa a Jakuba, farního kostela sv. Mikuláše i gotického kostela s bývalým klášterem minoritů, kde je dnes koncertní a výstavní prostor. Na Nákupní třídě jsme využili osobní volno nejen k prohlídce malebných domů, ale také k nákupům.

Marně jsem sháněl kremžskou hořčici, kterou je město více jak 500 let proslulé. Zato nabídka vín je zde bohatá. Bodejť by ne. Vinařská oblast celého údolí Wachau je proslavená právě pěstováním bílého vína odrůdy Veltlínské zelené. Další specialitou jsou ovocné destiláty Bailloni. Meruňkové destiláty, likéry a marmelády na vás vesele mávají z každé druhé výlohy. Obchodu se zde dařilo také v minulosti, neboť ve středověku byla Kremže důležitým obchodním centrem, především se solí, která, jak víme, je nad zlato.

Právě při procházce historické části si můžeme uvědomit zdejšího ducha místa. Svým perem se starý kmet o městě zmínil již v roce 995. V 16. století zde proběhla náboženská reformace a celé město bylo protestantským krajem. Za třicetileté války město dobyla švédská vojska. V současné době je město památkovou rezervací. Cestovní ruch tvoří podstatnou část příjmů pětadvacetitisícového města. Pro milovníky plavby je možné podniknout vyhlídkovou plavbu proti proudu Dunaje z Kremže až do Melku. Lze využít místní cyklostezky. Navštívit vinné sklepy v okolí. Památky, muzea, galerie a kavárny.

My vyplouváme s dobrou náladou, byť autobusem, v 16:30 hod. domů. Hodinová dopravní komplikace na dálnici nám na náladě neubrala. Opravit se to musí. Následovalo poslední hlášení paní Katky.

V černé tmě jsme odjeli, v černé tmě jsme přijeli. Do Moutnic jsme dorazili v osm hodin večer. Kdo chtěl, pokračoval ve sdílení svých zážitků v místním baru.

Poděkování si zaslouží pan František s paní Kateřinou za organizaci celého zájezdu. Otec René za duchovní podporu a částečnou úhradu dopravy.

Dále bratr Naum za organizaci a doprovod. Pan řidič za skvělou jízdu. V neposlední řadě patří poděkování také vám všem, nejen za vzorné chování, ale zejména za účast, ať už jste věřící či nikoliv, protože zájezd je určen všem. Za rok, zhruba v polovině října 2025, opět na viděnou.

Dan Žák

Misijní neděle

Světový den modliteb za misie, slavený předposlední nedělí v říjnu, je v České republice známý pod názvem Misijní neděle. Slaví se jako den modlitby, solidarity a podpory misí ve farnostech. Naše farnost se do Světového dne misí zapojila i v letošním roce formou jarmarku, který se konal venku po mši svaté dne 20. října 2024.

Několik dní před misijním jarmarkem děti připravily k prodeji výrobky při setkání na faře. Farníci si mohli zakoupit například náramky z gumiček, brože, odlitky ze sádry a svícný. V letošním roce byl velký zájem o perníčky, které děti pěkně nazdobily. K dispozici bylo také několik propagačních materiálů o misijních dílech.

O druhou část jarmarku se postaraly ženy z modlitebního kruhu matek. Napekly vynikající zákusky a koláče. Ke sladkému nechyběla káva a čaj s medem. Toto voňavé občerstvení tak zpříjemnilo celé setkání. Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a organizaci této akce. Celkem bylo na jarmarku vybráno 18 722 Kč. Děkuje se za vaše dary.

Terézia Lengálová

Ministrantská olympiáda

Ministrantská služba je jednou z nejkrásnějších, ale zároveň vyžaduje znalost liturgického prostoru a předmětů, praktické vzdělání v oblasti lásky a pomoci bližním, a v našem šlapanickém děkanství minimálně jednou za rok i fyzickou zdatnost. I letos, na svátek posvěcení Lateránské baziliky (9. 11.), se zde totiž konala ministrantská olympiáda. Soutěžilo se v několika věkových kategoriích ve fotbale, florbalu, ping-pongu a ministrantských dovednostech.

Tento rok se nás sešlo celkově okolo 500 ministrantů, kteří bojovali v arénách po okolí – Telnici, Újezdu u Brna, Měnině a Rajhradě. Z naší farnosti jsme vyslali neúplně, ale kvalitní týmy, které byly v mladší kategorii doplněny ministranty z farnosti Žebětín. Starší kategorii doplnili hráči z Vranovic. Navzdory minimálnímu tréninku a sehranosti dosáhly oba naše týmy velmi dobrého umístění. Nicméně zde nejde až tak o umístění jako spíše o přátelství a dobrou atmosféru. O tu se moutničtí a žebětínští (z Kohoutovic :D) postarali hned v prvních vteřinách, jak je vidět na fotkách.

Celkově tento sportovní stres-test dopadl pro Anděly Strážné na výbornou, protože zde nedošlo k žádné větší újmě, kromě drobného incidentu během exhibičního zápasu vítězných „starých pardálů“ a výběru kněží. (Ani v jednom z týmů nebyl Moutničák.) Touto cestou děkujeme paní učitelce Eliášové, která ochotně pomohla s transportem pacienta, jenž už dneska zase beztak běhá jako jelen.

Zbývá jen dodat – Bohu díky za tuto vydařenou akci.

Moutničtí ministranti

OREL JEDNOTA MOUTNICE

Den válečných veteránů 11. 11. 2024

Připomínka dne válečných veteránů pro nás začala mši svatou v moutnickém kostele v neděli dopoledne. Večer jsme se sešli na besedě v orlovně k tomuto významnému dni. Při promítání vzpomínek účastníků II. zahraničního odboje jsme si připomněli osudy našich rodáků, kteří se rozhodli nesmířit se s okupací vlasti a odešli do zahraničního odboje bojovat proti nacismu za svobodu své vlasti. V pondělí večer jsme se tradičně sešli u památníků v parku u fary.

Ještě před pár lety se mohlo zdát, že naše vzpomínka na válečné veterány bude opravdu jen vzpomínkou na válečnou historii. Vypadalo to, že lidé se už konečně poučili a že touha ničit a zabíjet je jen omyl člověka, který se snad už nevrátí. Budu osobní, ale mýlil jsem se. Bohužel omyl.

Stojíme před památníkem padlých vojáků Rudé Armády, vojáků jednotky, která se jmenovala II. Ukrajinský front. Nadpoloviční většina vojáků byla ukrajinské národnosti stejně jako velitel jednotky maršál Malinovskij.

Když se vrátíme do minulosti k datu 1. 9. 1939, k začátku II. sv. války, Sovětský svaz byl spojencem nacistického Německa. Posuneme se do léta roku 1941 a z obou zemí se stali nesmířitelní nepřátelé na život a na smrt.

Ještě se jednou posuneme v čase a podíváme se do Moutnic v dubnu 1945. Boje se dostaly i do našich obcí a naši předci mohli po několik dní poznat, jak šílená je válka a kolik přináší utrpení a lidských obětí. Přesto boj proti diktatuře fašismu měl hluboké opodstatnění a musel být dobojován až k nezvratnému konci. No, a zde mi dovozte další posun v našich dějinách. Máme tu dnes další válku, a prý proti nacismu. Když stojíme před památníkem u fary a čteme jména mladých mužů, nenapadá mě nic víc, než tato slova: „Nerozumím tomu.“

A aby toho přemýšlení o smyslu válečných obětí nebylo málo, stačí postoupit kousek vedle k památníku padlých moutnických a rozařínských rodáků v I. sv. válce. Nevíme, jak vnímali tito muži povolání do C. a K. armády, ale jistě velmi brzy jim došlo, jak šílená věc je válečný konflikt. Mnozí padli, jiní se dostali do zajetí a následně po vzniku legií se dostali opět do boje, a světe div se, nepřítelem se stali mnohdy krajané, a někdy dokonce i vlastní rodinní příslušníci.

No, a aby toho nebylo málo, ještě si vzpomínám na příběhy legionářů I. sv. války z bojů na italské frontě na Piavě. Tam jsme před několika lety navštívili tato místa a mohli jsme se zastavit u pamětních desek českých legionářů, kteří byli popraveni, když se dostali do zajetí rakouské C. a K. armády. Tyto popravy byli nuceni vykonávat jejich krajané. No, a ještě jedna zvláštnost tzv. Velké války. Anglický král, německý císař a ruský car, váleční nepřátelé, byli bratřanci. No zkuste tomu porozumět.

No, a když se ještě zastavíte u památníku civilních obětí II. sv. války a k tomu se večer podíváte na televizní zprávy a vidíte lidské utrpení, zničená města, vesnice, domy, školy, sportoviště jak na Ukrajině, tak na Středním východě nebo v zapomenutém Súdánu, tak se ptám: „Jsme ještě lidé?“

Přesto, anebo právě proto, mi dovozte ještě jednu vzpomínku. Na orlovnu jsme ten večer umístili také věnečky k pamětním deskám účastníků II. zahraničního odboje. Přes všechny hrůzy války, a její oběti, existují okamžiky, kdy je třeba pozvednout zbraň a postavit se zlu. Rád bych na tomto místě vzpomněl na jednoho takového statečného muže. Jednoho ze šestice mladých mužů z našich obcí Moutnic a Rozařína.

František Havránek se narodil v roce 1918 v Rozaříně do rolnické rodiny. Už na základní škole patřil k výborným žákům, a tak spolu s kamarádem Rudolfem Maškem pokračovali ve studiu na gymnáziu v Brně, na dnešní třídě kpt. Jaroše. Po dokončení studia se oba přihlásili ke studiu práv na Masarykově univerzitě v Brně. Z důvodů snad všem dostatečně známým došlo k uzavření vysokých škol v období okupace.

To, co přinesla okupace, vedlo mnoho mladých mužů k rozhodnutí ilegálně odejít z domova do naší zahraniční armády s touhou bojovat proti nacismu. Stejně rozhodnutí učinil i František a spolu s mým otcem Aloisem Dohnálkem odešli v lednu roku 1940 tzv. balkánskou cestou do naší zahraniční armády ve Francii. Tam se stal vojákem pěšího pluku naší I. čs. divize a zúčastnil se ústupových bojů po napadení Francie nacistickým Německem. Z důvodů zranění se mu nepodařilo dostat na loď odvázející naše vojáky do Anglie. Byl nucen zůstat téměř dva roky ve Francii.

Po určité období pracoval v lomu a část času prožil jako student přihlášený ke studiu ve Francii. V roce 1942 se mu podařilo s pomocí odboje dostat přes Španělsko do Portugalska, a pak lodí do Anglie. Zde se přihlásil k letectvu a absolvoval výcvik na funkci radiotelegrafista – střelec, a po skončení výcviku nastoupil do služby k 311. československé stíhací peruti v rámci Royal Air Force. Tam se také potkal s kamarádem z Moutnic Janem Buchtou. Bohužel už se nemohl potkat se svým kamarádem a spolužákem Rudolfem Maškem, který zahynul v lednu 1942 po náletu na Brémy.

Osud Františkův se naplnil o něco později, a to až koncem roku 1944. Bylo to 4. 12. večer, poté, co odstartoval bombardér B-24 Liberator GR. Mk. V FL981 ke cvičnému letu ze základny ve skotském městě Tain. Krátce po startu letoun explodoval a při tom zahynula celá osádka, a tak si letos prosinci připomínáme výročí 80 let od smrti Sgt. Františka Havránka. Odešel Frantík, kluk s důlky ve tvářích, usměvavý, výborný počtář, skvělý šachista a muž, na kterého bylo spolehnouti. Tak na něho vzpomínali kamarádi a pamětníci.

Jeho památku stejně jako Rudolfa Maška připomínají pamětní desky jednak na gymnáziu na třídě kpt. Jaroše a také na Masarykově Univerzitě v Brně. Čest jejich památce.

Na závěr mi dovoluť ještě jeden příspěvek ke dni válečných veteránů. V říjnu tohoto roku jsme se zúčastnili odhalení pamětní desky padlému letci také ze 311. čs. bombardovací peruti, a to v Sobůlkách u Kyjova. Místní si odhalením připomněli výročí 80 let od smrti Václava Černého, který zahynul o něco více než měsíc před naším Františkem Havránkem, také na základně v Tainu ve Skotsku. Jeho vojenská anabáze je téměř shodná s osudem našeho F. Havránka. Lišila se jen v jiném datu jeho úmrtí. Bombardér Liberator GR. Mk. V BZ 720 odstartoval 29. 10. 1944 k operačnímu letu, kde mělo jít o útok na ponorku U-1060 u pobřeží Norska. Po několika minutovém letu se bombardér zřítil k zemi. Při havárii zahynulo 5 letců a mezi nimi i Sgt. Václav Černý. Je pochován na hřbitově St. Duthus v Tainu stejně jako náš František Havráněk.

Čest jeho památce.

Rostislav Dohnálek

Foto 1 – foto ze studentských let

Foto 2 – posádka bombardéru 311. peruti – F. Havráněk první stojící zprava

Foto 3 – V. Černý pam. deska

Orel jednota Moutnice pořádá memoriál účastníků
II.zahranického odboje

Zimní silniční běh,

který se koná v sobotu 4. 1. 2025

Časový pořad:

09: 00 - 10: 30 – prezentace

09: 15 - pietní akt

10: 30 - zahájení

10: 45 - první závod

15: 15 - předpokládané ukončení

Srdečně zvou pořadatelé.

Orel

JEDNOTA MOUTNICE

POŘÁDÁ V NEDĚLI 23. ÚNORA OD 15 HOD.

DĚTSKÝ KARNEVAL

ODPOLEDNEM NÁS PROVEDOU BRATŘI POLANŠTÍ.

POŘADATELÉ DĚKUJÍ ZA PŘÍSPĚVKY DO TOMBOLY.

...žili, byli, tančili, zpívali a bavili se...

přijměte pozvání a přijďte i Vy na

Army Bál

s retro vzpomínkou na I. Polovinu minulého století

a to 11.1. 2025 v 19.hod večer

Orlovna Moutnice

*hudební doprovod po celý večer zajistí
BIG BAND MR SWING BRNO*

*Doprovodný program
- bohatá tombola, dobová módní přehlídka
občerstvení zajištěno
víno od Moutnických vinařů*

vstupné: 200,- Kč

*srdečně zveme a vítáme hosty v dobových kostýmech
uniformách vojenských, hasičských a policejních*

Prosíme o příspěvek do tomboly

TĚŠÍ SE NA VÁS MOU TNICKÝ ORLÍ A HASIČI

SDH MOUTNICE

Mladí hasiči

S příchodem školního roku jsme opět zahájili kolektivní tréninky s malými budoucími hasiči. S dětmi se věnujeme sportovní a vzdělávací činnosti. Na tréninku se děti učí hasičské disciplíny a jak se stát hasičem. Každoročně s dětmi v době adventu děláme dobré skutky. Letos hasičské děti vyrobily krásné vánoční dekorace pro naše občany. Vánoční ozdoby jsou umístěné u vánočního stroměčku, který je před hasičskou zbrojnicí. Tréninky probíhají každý čtvrtek v místní orlovně, přes léto v prostorách u hasičské zbrojnice.

S nejmladšími dětmi se scházíme od 17.00 do 17.45 hod. Starší žáci mají tréninky v čase 17.30 - 19.00 hod. Všechny děti, co mají chuť pravidelně sportovat a učit se novým věcem, jsou vítány a těšíme se na vás!

Během podzimních měsíců probíhala intenzivní příprava mladých hasičů v disciplíně běh na 60 m s překážkami. První říjnovou sobotu jsme vyrazili do Vyškova, kde se dětem dařilo. Kuba 11. místo, Luki 5. místo, Mia 1. místo. Míša pro zranění pokus nedokončila. Jeden ze zásadních vrcholů naší sezóny byla reprezentace Mii Králové na MČR v běhu na 60 m, kde Mia reprezentovala nejen naše SDH, ale celý Jihomoravský kraj. MČR se konalo v Ústí nad Labem.

Od rána panovalo velmi silné podzimní počasí, které si vybralo svou daň v obou pokusech. I přesto, že se nedařilo, patří Mii veliké poděkování za reprezentaci. Jsme hrdí, že SDH Moutnice se v této disciplíně dostalo na nejvyšší soutěže a ukázali jsme, že mezi nejlepšími závodníky máme své místo. S dětmi jsme se během podzimní sezóny zúčastnili Memoriálu Marty Habadové v Praze, která patří do halového poháru v běhu na 60 m. Všechny děti zaběhly velmi krásné časy. Kuba si zaběhl osobní rekord, Míša ukázala soupeřkám, že umí. Luki se umístil na 47. místě a Mia vybojovala 11. místo. Nutno dodat, že děti měly velmi silnou konkurenci, v každé kategorii startovalo cca 300 závodníků.

Poslední závody sezóny proběhly o víkendu 30.11 – 1.12, kdy jsme se vydali do Ostravy na Ostravsko Beskydské Šedesátky, jednalo se o poslední závod halového poháru, který se skládá ze čtyř závodů. Součástí těchto závodů bylo Halové MČR, kde jsme měli dvě zastoupení. V kategorii mladších žáků nám na MČR startoval Lukáš Pokorný, který si zaběhl osobní rekord a umístil se na 31. místě. V kategorii mladších žákyň nás reprezentovala Mia Králová, i Mia si vylepšila osobní rekord a s časem 13.89 se umístila na 7. místě. Oběma našim reprezentantům moc gratulujeme. Všem dětem děkujeme za celoroční reprezentaci našeho SDH a držíme pěsti do další sezóny.

SK MOUTNICE

Fotbalová mládež

Milí čtenáři, fotbalu zdar!

Starší přípravka: Podzimní část soutěže nám ukázala, že nás čeká spousta práce. Jako nováčci čelíme nováčkovské dani, ale nesmírně obdivuji nasazení všech dětí, rodičů a trenérů. Před přihlášením do soutěže jsem měl obavy: Budeme mít dost dětí? Bude je fotbal bavit, i když nebudeme vyhrávat? Naštěstí se ukázalo, že obavy byly zbytečné. Děti přicházejí na tréninky a zápasy v hojném počtu, a čelíme spíše opačnému problému – jak spravedlivě rozdělit čas na hřišti, aby si všichni mohli zahrát. Děkuji dětem a rodičům za pochopení při nominacích na mistrovské a přátelské utkání.

Nyní před námi stojí nová výzva – najít další zapálené trenéry. Pokud máte rádi sport a chcete se zapojit, neváhejte nás kontaktovat. Potřebujeme rozdělit děti podle věku a výkonnosti do více skupin a pracovat s nimi více individuálně. Jen tak budeme moci dětem předat to nejdůležitější v odpovídající kvalitě.

Naši nejmladší: Sem spadají naši nejmladší fotbalisté, přibližně do 7 let včetně. Donedávna jsme trénovali společně, což nám neumožnilo efektivně pracovat s každým jednotlivcem. Rád bych vyzdvihl práci pana trenéra Jindřicha Přerovského, který spolu s panem Vaškem Slaným převzal naši nejmladší fotbalovou skupinu. Pod jejich vedením děti získávají základní fotbalové dovednosti jako je vedení míče, zpracování a střelba. Je opravdu radost sledovat, jak se každým týdnem zlepšují a s jakým nadšením trénují.

Jako trenéři se aktivně vzděláváme a získáváme potřebné kvalifikace. Naše licence zaručuje, že děti dostávají odbornou péči a vedení. Samozřejmě, že nelze všechny poznatky aplikovat ihned a na všechny, ale snažíme se přizpůsobit přístup každému hráči i hráčce.

Ještě jednou děkuji dětem, rodičům a trenérům za jejich zapálení a těším se na další pokračování na naší fotbalové cestě.

*Za trenérský tým
Petr Flajšinger*

Informace ze sportovního úseku

Hráčský kádr – starší příprava – SK Moutnice ročník 2024/2025

Fišera Miloslav, Čermák Josef, Springinsfeld Adam, Kolář Antonín, Bébarová Denisa, Husák Kryštof, Wahbi Julian, Vymazal Antonín, Vymazal Petr, Vymazal Václav, Novák Tomáš, Váňa Tadeáš, Weiss Bivoj, Weiss Bruno, Kolář František, Hrabovský Jan, Žáček Benjamin, Blaška Kryštof, Lengál Dominik

Trenéři: Josef Lengál, Petr Flajšinger, Robert Ostrovský

Okresní liga starších přípravek sk „B“ – podzim sezóny 2024/2025 – výsledky

Žabčice – Moutnice	30:1
Moutnice – Cézava „B“	2:13
Moutnice – Medlov	1:15
Těšany - Moutnice	12:2
Moutnice – Modřice	4:14
Vojkovice „A“ – Moutnice	5:9
Moutnice – Vojkovice „B“	9:2
Rajhrad – Moutnice	19:4
Cezava „A“ – Moutnice	10:5
Moutnice – Židlochovice	7:5
Moutnice - Hrušovany	4:15

Střelci branek starší přípravy:

Vymazal Antonín – 40 gólů

Vymazal Petr – 7

Husák Kryštof – 1

Springinsfeld Adam – 1

Wahbi Julian - 2

Novák Tomáš – 1

Kolář František – 1

Natalie Šerá – 4

Denisa Bébarová – 1

Hráčský kádr – mladší příprava – U7

Michal Adamov, Mikuláš Hrabovský, Ben Žáček, Sebastian Moravec, Jan Hrabovský, Kryštof Blaška, Filip Novák, Filip Majer, Mikuláš Hradečný, Sebastian Jerson, Matěj Slaný, Jan Svoboda, Jíří Vymazal, Jan Mašín, Dominik Lengál, Norbert Flajšinger

Trenéři: Jindřich Přerovský, Václav Slaný

Hráčský kádr – mužů „A“ tým – pro podzim 2024/2025

Canales Pineda Gabriel Sebastian, Vykydal Tomáš, Janoušek Tomáš, Žáček Šimon, Canales Pineda Enrico Christian, Páleník Filip, Lízal Marek, Trčka Miroslav, Trávníček Radek, Slíva Lukáš, Slíva Adam, Hrančík Pavel, Daněk Miroslav, Lízal Lukáš, Janoušek Libor, Dolák

Jíří, Husák Jan, Konečný Matyáš, Dosoudil Filip, Hrdlička Jan, Obořil Jan, Bakalík Radovan, Dolák Petr

Trenéři: Šedivý Eduard, Janoušek Libor

Výsledky - 9. liga dospělí sk. „A“ – podzim sezóny 2024/2025

2. kolo	Kobylnice – Moutnice	0:6
3. kolo	Moutnice – Vojkovice „B“	5:1
4. kolo	Vin. Šumice – Moutnice	5:1
5. kolo	Moutnice – Šlapanice	2:1
6. kolo	Moutnice – Podolí „B“	3:2
8. kolo	Moutnice – Měnin „B“	3:1
9. kolo	Mokrá Horákov – Moutnice	1:2
10. kolo	Moutnice – Těšany	1:2
11. kolo	Blažovice – Moutnice	0:3
12. kolo	Moutnice – Rajhrad „B“	2:0
13. kolo	Žabčice – Moutnice	5:2
1. kolo	Moutnice – volný los	
7. kolo	Žatčany – Moutnice	1:1

Tabulka: 9. liga dospělí podzim 2024/2025

1.	Vin. Šumice	52:10	36 bodů
2.	Moutnice	31:19	25
3.	Kobylnice	18:16	22
4.	Žabčice	33:21	20
5.	Šlapanice „B“	27:19	19
6.	Podolí „B“	32:29	19
7.	Rajhrad „B“	21:24	16
8.	Těšany	24:29	14
9.	Vojkovice „B“	29:39	14
10.	Mokrá Horákov	20:22	13
11.	Žatčany	18:30	10
12.	Blažovice	19:31	8
13.	Měnin „B“	9:44	3

Blahopřání našim fotbalovým jubilatům za 4. čtvrtletí roku 2024

Ing. Klaška Jaroslav – 80 let

Ing. Lízal Petr – 60 let

Král Václav st. – 50 let

Dvořáček Roman – 45 let

Hájek Pavel – 45 let

Prokeš Michal – 45 let

Husák Jan – 40 let

Hrdý Jíří – 40 let

Všem těmto našim „kulatým“ fotbalovým jubilatům přeje SK Moutnice hodně zdraví, rodinné pohody a klidu a pokoje a patří jim náš dík za všechno, co udělali pro sport a fotbal v Moutnicích.

Z historie moutnické kopané

Podzim roku 1975 a jaro 1976

Po delší době, kdy naše kopaná hrála vždy na předních místech v okrese, začínáme řešit generační problém a z toho důvodu můžeme v sezóně pozorovat určitý sestup výkonnosti. Kádr mužstva zůstává v jádru stejný, začíná hrát Zbyněk Zahrádka a přestup ohlásil F. Burian.

Mistrovské zápasy za rok 1975

Podzimní část sezóny jsme začali špatně, první body jsme získali až v pátém zápase, když jsme vyhráli v Opatovicích 1:2. Další zajímavý zápas byl sehrán v Újezdě, kde jsme zvítězili 8:1 a pět branek vstřelil PAMBOS. Dále pak Moutnice – Modřice 9:1.

Podzimní sezónu 1975 jsme skončili na 4. místě se skóre 35:19 a 16 body. Třináct zápasů z toho 6 jsme vyhráli, 4 remizovali a 3 prohráli. Jarní sezónu roku 1976 jsme zahájili zmíněným triumfem v Žabčicích s těmito výsledky.

Moutnice – Voskovice	3:1
Moutnice – Žabčice	6:2
Moutnice – Opatovice	1:0

Další přípravné zápasy:

Moutnice – Mokrý Horákov 7:5

Moutnice – Boleradice 5:1

Moutnice – V. Knínice 1:1

Dále jsme sehráli utkání Moutnice 1976 proti Moutnicím 1963.

Utkání skončilo 8:1, ale výsledek nebyl vůbec rozhodující, ale důležitá byla všechna setkání a přátelská atmosféra mezi hráči.

Mistrovské zápasy v roce 1976 jaro

Moutnice – Blučina 6:1

Čebín – Moutnice 3:2

Moutnice – Opatovice 3:3

Moutnice – Újezd 1:2

Moutnice – Ořechov 1:2

Moutnice – Říčky 1:1

Moutnice – Tišnov 1:3

Moutnice – Zakřany 1:0

Ochoz – Moutnice 1:4

Těšany – Moutnice 0:0

Žabčice – Moutnice 5:2

Podolí – Moutnice 6:0

Modřice – Moutnice 1:4

Tímto zápasem jsme skončili jarní sezónu, po velmi nestálých výkonech jsme dosáhli celkem 27 bodů, skóre 61:47 a zbyl pro nás jen střed tabulky.

*Za SK Moutnice
Robert Ostrovský*

Rozhovor s naším bývalým výborným hráčem panem Františkem Handlem, zvaným Bula

Foto: Divize mužstvo 1. Brněnské strojírny, 1. z leva dole

Tentokrát jsem za tímto rozhovorem pro náš Moutnický zpravodaj musel přes celé Brno až do Řečkovic, kde na Horáckém náměstí ve vysokém věžáku bydlí a má krásný výhled z balkonu svého bytu na nádherné lesy z jedné strany a z druhé strany má řečkovické fotbalové hřiště a kurty, další legenda a vynikající fotbalista staré party pan František Handl (ve fotbalovém prostředí zvaný Bula). No a na vysvětlenou: když jsem začal náš rozhovor a pořád mu vykal, přerušil mě, podal mi ruku a říká: „Já jsem Franta, ve fotbale si všichni tykáme!“, i když je o víc než 20 let starší než já. Myslím si, že za několik schůzek mezi námi vzniknul pěkný kamarádský vztah. Já jsem seděl, poslouchal, psal a hltal plnými doušky jeho skvělou paměť a snažil jsem se toto jeho vzpomínání pro Vás všechny co nejpřesněji zprostředkovat.

Kde jsi se narodil, myšleno, ze kterého domu v Moutnicích pochází?

Narodil jsem se v roce 1939 v Moutnicích Pod chaloupkama v čísle popisném 19 (nynější dům pana Josefa Lengála mladšího). Byli jsme dohromady čtyři sourozenci, dva kluci a dvě děvčata. Můj bratr Jan Handl (zvaný Hruška), který je již mrtvý, a dvě sestry, Františka a Božena.

Vzpomínáš si na své dětství, kde jste hrávali, kam jsi chodil do základní školy a do měšťanky?

Naše dětství nebylo vůbec lehké, protože jsem se narodil v září a vzápětí na to vypukla 2. světová válka.

Mužstvo z roku 1958

*Horní řada zleva: Konečný Josef, Haman František, Procházka Jan – kapitán, Tichý Ludvík, Konečný Milan
Dolní řada zleva: Handl Jan (Hruška), Jedlička Miroslav, Podloucký František (Bula), Václav Konvica*

Moje první fotbalové krůčky byly na našem fotbalovém hřišti (plance) Pod chaloupkama, které zažilo ty pravé dětské fotbalové mače. Ale také jsem s kamarády začal hrát na našem starém fotbalovém hřišti na Větráku (nynější bytovky na pravé straně směrem na Nesvačilku), kde jsme hrávali neorganizované dětské přátelské zápasy. Dělal jsem všechny ostatní sporty, co se tenkrát daly dělat, ale zvítězil fotbal, moje velká láska. Do základní školy (1. – 5. ročník) jsem chodil v Moutnicích a do měšťanky (6. – 9. ročník) do Těšan.

Kdo byl Tvým prvním fotbalovým trenérem za žáky a za dorost?

Kdo byl našim prvním fotbalovým trenérem za žáky i dorost si už nevzpomenu, ale vím, že všechny tyto funkce za nás vždy obhospodařoval Oldřich Laštovička, jeden z nejobětavějších fotbalových funkcionářů, které jsem ve fotbale a ve sportu potkal. Zkrátka Odos byl Odos (přezdívkou)!

Čím jsi se vyučil po základní škole, jakému řemeslu?

Po základní škole jsem v roce 1954 nastoupil do učení v SPZ Státní pracovní zálohy. Vyučil jsem se jako formír – slévač v První brněnské strojárně. Budoval se tehdy těžký průmysl, jiné možnosti tenkrát moc neexistovaly. Právě tady započaly moje nejdůležitější kroky k fotbalu. Náš tehdejší tělocvikář nám všem vštěpoval velkou lásku k fotbalu a ke sportu.

Jak vzpomínáš na svá dorostenecká léta v Moutnicích a v První brněnské strojárně?

V Moutnicích jsme za dorost ještě organizovaně nic nehráli, zato v První brněnské strojárně byl náš tělocvikář velkým fandou fotbalu a ten nás trénoval už tehdy nejnovějšími tréninkovými metodami. Organizoval různé soutěže mezi učilišti. Kopali tehdy s námi i moji spoluhráči, nějací dva chlapci, oba se jmenovali Vojta, a tito dva Vojtové,

výborní fotbalisté, byli z Lanžhota, kde oba dva později hráli za Lanžhot tehdejší 2. ligu kopané.

Kde jsi sloužil na vojně a hrál jsi i na vojně fotbal?

V devatenácti letech, v letech 1958–1960, jsem narukoval do Nového Města nad Metují, kde sídlil 253. protiletadlový pluk. Náš útvar měl stálou pohotovost, protože v tomto čase probíhala divoká politická situace na Kubě (starší ještě budou vědět), a proto jsem odkopal jen pár zápasů za Nové Město nad Metují, které tehdy hrálo I. A třídu.

Na jakém postu jsi hrával a na jaké hráče rád vzpomínáš?

Za „áčko“ mužů jsem hrával v Moutnicích již od 17 roků. Po vojně jsem se vrátil zpět do mateřského oddílu do Moutnic, kde jsem hrával pravé spojky a na dresu jsem měl číslo 10. Tehdy se hrávalo systémem 3-2-5. Velmi dobře jsem si rozuměl se svým spoluhráčem Janem Putnou (zvaným přezdívkou Džonson), na kterého dodnes rád vzpomínám. Tehdy nás v Moutnicích trénoval pan Hrubeš a po něm Jaroslav Sedlinský. Oba dva byli hrající trenéři.

Kdy jsi se oženil a kolik máš dětí?

Oženil jsem se v roce 1962, když mi bylo 23 roků a vzal jsem si o čtyři roky mladší tehdy devatenáctiletou Josefku Horákovou z Těšan, se kterou jsem ženatý už 62 let. Máme tři děti: syny Radka a Romana a dceru Janičku, šest vnoučat (od každého dvě) a sedm pravnoučat.

Hrál jsi někdy v jiném klubu a jak došlo ke Tvému přestupu do Lokomotivy Komárov?

V roce 1964 se uskutečnil můj přestup do Lokomotivy Komárov a po sloučení s První brněnskou strojárnou jsem hrával za ni. Hráli tady někteří hráči loučící se ve Zbrojovce jako Běda Soukal, Farmačka, Jožka Sýkora z Těšan a hrál tady se mnou také Vám všem dobře známý Zdeněk Rýc (který v pozdějších letech trénoval i v Moutnicích)

Rok 1961

*Stojící zleva: Hrubeš Josef – trenér, Podloucký František, Dohnálek Jan, Konvica Ondřej, Handl Jan, Procházka Jan
Vpředu: Konvica Alois, Konečný Josef, Lízal Jan, Handl František, Fiala Vlastimil*

z KPS Brno, výborný levonohý fotbalista, kterého jsem měl upřímně rád. Naším tehdejším trenérem byl Pavel Jaroš.

Když ses vrátil z vojny, jakou jsi potkal ve svém fotbalovém životě největší fotbalovou osobnost v Moutnicích?

Vrátím se ve svém fotbalovém vzpomínání do Moutnic. Tam bych pokládal za svůj velký vzor a osobnost Rudolfa Hrdého. Byl to fotbalový bojovník, srdcař a inteligentní hráč, který nerad prohrával.

Jakou jsi potkal ve svém fotbalovém životě největší osobnost světového formátu?

V tom „velkém“ fotbale, ale i v našich srdcích, to byl jednoznačně Josef Masopust – držitel Zlatého míče, který tehdy hrával za Duklu Praha a reprezentaci. A nesmazatelnou stopu zanechal i ve Zbrojovce Brno, se kterou získal v roce 1978 titul mistra republiky v kopané.

Tvoje ideální mužstvo, kdybys trénoval jako trenér své kamarády a spoluhráče v Moutnicích?

Lízal Jan (Procházka Karel), Handl Jan (Hruška) – Fiala Vlastimil – Procházka Jan, Konečný Josef – Podloucký František, Zámečník Štěpán – Handl František – Konečný M. – Putna (Džonson) – Sedláček Pavel

Samozřejmě se mi všichni do sestavy nevešli, určitě jsem na někoho zapomněl, tak ať mi prosím ostatní spoluhráči prominou.

Vzpomeň si alespoň na jednu veselou historku z fotbalu v Moutnicích, z kabiny nebo ze života?

Na jednu z mnoha si vzpomínám. To Jenda Putna (zvaný Džonson) měl velice nábožensky založenou maminku, která mu neodpustila žádnou mši svatou, ale i odpolední požehnání, které bývalo ve 14 hodin, takže nám to bránilo stíhat začátky zápasů na venkovních hřištích. Museli jsme se proto převlékat za jízdy v autobuse a pan řidič Šibíček

(tatínek bývalého hráče a rozhodčího Fr. Šibíčka ml.) musel pěkně „přikládat pod kotel“ svého autobusu RTO, abychom to stihli včas...

Kdy a v kolika letech jsi ukončil fotbalovou kariéru?

Fotbalovou kariéru jsem ukončil ve 36 letech v roce 1975 v První brněnské strojárně na hřišti v Brně – Komárově. Po operaci rohovky jsem ztratil odhad a už to nebylo to pravé. Začínáte prohrávat osobní souboje a věk nezastavíš. Tak jsem toho radši dobrovolně sám nechal.

Co nyní děláš v důchodu a jaké máš koníčky?

Nyní v důchodu jsou mémi koníčky samozřejmě rodina, vnoučata a pravnoučata, ale hlavně procházky v krásných lesích kolem Řečkovic a příroda. Samozřejmě také televizní pořady a všechny sportovní přenosy, zejména fotbalové.

Co bys vzkázal nastupující mládeži a dětem?

Především aby sportovali, neseděli u tabletů a počítačů a dělali jakýkoliv sport. Protože najdou spoustu kamarádů a přátelství, která vznikají v jakémkoliv sportu.

Na závěr tohoto krásného povídání při vzpomínkách bych Ti chtěl moc poděkovat za otevřený a upřímný rozhovor. Opožděně Ti chci za všechny kamarády a fotbalisty z Moutnic popřát k Tvým 85. narozeninám všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a ať si žiješ a vychutnáš spoustu procházek a výšlapů v krásné přírodě.

Chci Ti moc poděkovat také za všechny fanoušky, kterým jsi dělal radost neděli co neděli, než jsi přestoupil do První brněnské. Přeji Tobě, Tvé ženě a celé rodině pěkný adventní čas, následně pokojné a klidné prožití svátků vánočních a hodně zdraví v novém roce.

*Za rozhovor děkuje
Robert Ostrovský*

Přání

Závěrem bych chtěl z tohoto místa mnohokrát poděkovat všem za sebemenší odvedenou práci pro náš klub SK Moutnice. Všem trenérům i hráčům mladší i starší přípravky, všem rodičům, kteří jsou takovými malými manažery a trenéry v jednom, Tomáši Janouškovi za pomoc při trénincích, všem řidičům z řad rodičů a rodin, kteří pomáhají s dopravou na zápasy, klukům rozhodčím, kteří pískali naše zápasy přípravek, děkuji paní Benáčkové za práci v restauraci, hráčům našeho A týmu, trenérům panu Šedivému a Janouškovi, celému výboru, hráčům ze starších pánů, funkcionářům, fanouškům a všem spoluobčanům, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhají SK Moutnice. Také velké díky patří panu starostovi a obecnímu úřadu za vstřícnost, pomoc a veškerou spolupráci.

Přeji všem požehnané vánoční svátky, plné radostné pohody a do nového roku 2025 hodně zdraví, Božího požehnání osobních i pracovních úspěchů a vše dobré.

*Za SK Moutnice
Robert Ostrovský*

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ MOUTNICE

Myslivost

Spoluobčané,

v poslední době se dále více a více rozmáhá vodění psů po stezkách i polích, a to nejen ve dne, večer, ale i v noci. Řeknete si, že Vás nikdo nemůže večer i v noci vidět, ale i zvěř má své instinkty, se kterými vás ucítí a uvidí i na desítky i stovky metrů, ale i my vás vidíme. Existují i takové přístroje, se kterými je vidět i v noci a dají se pořizovat různé obrázky atd. Upozorňoval jsem již několik spoluobčanů, ale tato slova nepadla na úrodnou půdu. Proto přikládám pár úryvků ze zákona.

Ustanovení § 21 odst. 3 zákona o myslivosti

Na vlastníky psů a koček se vztahuje ustanovení § 21 odst. 3 zákona o myslivosti, které jim bez výjimky zakazuje psy a kočky nechat volně pobíhat v honitbě. Pes i kočka musí být na vodítku. Možnost, aby se pes vzdálil z vlivu svého vůdce, a to jen přechodně, se týká jen psů loveckých, slepeckých, zdravotnických, vojenských a služebních. Zákaz volného pohybu psů a koček se vztahuje i na účelové komunikace, které jsou honebními pozemky. Zákon volného pobíhání psů na silnicích procházejících honitbou je uveden v předpisech o silničním provozu a říká, že pes na nich musí být veden na vodítku. Majitelé psů často argumentují, že je pes volně z důvodu výcviku. Výcvik psů v honitbě však není dovolen. S odvoláním na zákon o přestupcích může okresní úřad za volné pobíhání psů v honitbě uložit pokutu až 5 000 Kč. Výslovné ustanovení v tomto směru má § 10 odst. 3 prováděcí vyhlášky. Není-li takto povolen, je jiný výcvik považován za volné pobíhání psů v honitbě.

Výcvik loveckých psů (ostatních pracovních plemen) v honitbě je tedy možné provádět, ale jen s předchozím souhlasem jejího uživatele a za podmínek jím stanovených: určené místo, místo s řídkým výskytem zvěře, denní či roční doba, periodicita, počet psů na výcvik aj. Honitba – tvoří ji honební pozemky polní, lesní nebo smíšené, které orgán státní správy myslivosti uznal za honitbu. Ostatní pozemky jsou nehonební. Za honitbu se také považují i nehonební pozemky, kterými jsou například silnice, polní a lesní cesty procházející honitbami. Z hlediska majitele psa, nezalého zařazení pozemků jako honiteb, doporučuji považovat všechny pozemky 200 m od obytných budov za honební.

Neznalost zákona neomlouvá

Další věc, na kterou bych chtěl upozornit, je nutrie říční. Jeden článek už byl v moutnickém zpravodaji zveřejněn. Je to invazivní tvor. Prosím, nekrmte tato zvířata, zejména od orlovný po mostek za hasičkou. Některé maminky tam vodí své děti, ale asi vůbec netuší, co všechno se může stát. Jak říkal kdysi jeden kamarád: „Brácho, dejme si ruku na srdíčko a uvědomme si, co děláme dobře nebo špatně pro naši přírodu a naši zvěř.“

Blíží se vánoční svátky, chtěl bych všem spoluobčanům popřát požehnané svátky vánoční a do nového roku 2025 hodně štěstí, zdraví, pokoje a tolerance.

*Pavel Husák st.
myslivecká stráž*

Zdroj: <https://www.ifauna.cz/clanky/6066-pohyb-psu-v-lese-a-na-poli-z-pohledu-zakona-o-myslivosti-21.html>

SPOLEK HISTORIE MOUTNIC

Ohlédnutí za výstavou 240 let od vzniku Rozařína

Obec Rozařín vznikla v roce 1784 v rámci tzv. raabizace – státní pozemkové reformy pojmenované podle dvorního rady F. A Raaba. Z původního moutnického dvora vzniklo 20 usedlostí, tzv. familií, které byly přiděleny Čechům z Roudnicka. Ves dostala jméno Rosalienfeld podle Rosalie, bývalé převorky svatoanenského kláštera.

Každá famílie měla velikost dostačující k obživě jedné rodiny, proto se místním obyvatelům říkalo familianti. Ministerstvo vnitra svým výnosem z 20. 4. 1951 vyslovalo souhlas pro sloučení obou obcí a stanovilo úřední název Moutnice. MNV Moutnice převzal dne 6. 6. 1951 veškerou agendu obce Rozařína a ke sloučení došlo 25. 6. 1951. Nakonec roku 1992 Rozařín zanikl i katastrálně.

Snažili jsme se pro vás připravit autentický pohled do minulosti Rozařína. V prostorách orlovny ožily příběhy generací, které zanechaly v Rozaříně svoji stopu. Dominantou výstavy byl precizně zpracovaný model místní kapličky a ukázka původních 20 domů a jejich majitelů. Vše doplněno fotografiemi, dobovými dokumenty a příběhy které zachycovaly proměnu této části obce. Výstava nabídla i řadu předmětů z každodenního života našich předků.

Celá expozice tak vytvořila působivou mozaiku života v Rozaříně a připomněla nám, jak je důležité uchovávat tyto vzpomínky pro budoucí generace. Součástí výstavy byl také zábavný vědomostní kvíz, jak pro děti, tak i dospělé. Byli jsme mile překvapeni, kolik dětí a dospělých se do této aktivity zapojilo. Děkujeme soutěžícím za účast, ze všech odevzdaných vyplněných kvízů jsme vylosovali dva výherce. Jsou to Hana Novotná a Magdaléna Formánková.

Velké poděkování patří všem, kteří poskytli své rodinné fotografie, dokumenty a cenné předměty pro tuto výstavu. Bez jejich ochoty podělit se o tyto rodinné poklady by nebylo možné autentickou vzpomínku na Rozařín vytvořit. Děkujeme také všem návštěvníkům, kteří si našli čas a přišli společně s námi zavzpomínat, podívat se, identifikovat místa a osoby na fotografiích. Vaše nadšené reakce nás utvrdily v tom, že podobné akce mají smysl. Děkujeme.

*Za historický spolek připravila
Iva Kohoutková*

Plánované akce na rok 2025

Pro nadcházející rok jsme si pro Vás připravili program plný zajímavých aktivit. Chystáme dvě tematické výstavy. V dubnu s názvem „Poklady z půdy“ a v září výstavu věnovanou hodům. Již nyní můžete hledat tematické fotografie, dokumenty a různé věci, které se dříve používaly a dnes jsou v zapomnění. Budeme rádi za zapůjčení. Dále se v průběhu roku můžete těšit na společné poznávání našich i okolních památek s odborným výkladem průvodce. Pro zájemce o rodopis jsme připravili sérii přednášek věnovaných genealogii. Dozvíte se, jak začít se sestavováním vlastního rodokmenu, kde hledat potřebné informace a jaké nástroje při bádání využít.

Sledovat nás můžete na naší FB stránce, kde každou středu najdete historickou fotografii, dokument, příběh, zajímavost. Velmi si ceníme Vaší aktivní účasti – Vaše komentáře a doplňující komentáře pečlivě zaznamenáváme. Společně tak kousek po kousku skládáme historii naší vesnice.

Závěrem mi dovoluji popřát Vám jménem spolku Vánoce naplněné radostí, láskou a klidem. Do nového roku hlavně pevně zdraví, mnoho úspěchů a splněných přání.

*Za Spolek historie Moutnic a okolí
Iva Kohoutková*

VĚDĚLI JSTE ŽE,

Věděli jste že, není dárek jako dárek

Jak jsem tu jednou již zmiňoval, díky své práci trávím hodně času za volantem. Oblíbil jsem si využívat tohoto času poslechem audioknih. Chtěl bych se s Vámi podělit o jeden příběh, který napsal Robert Lee Fulghum už v roce 1988. Je to knížka úvah, příběhů, která vlastně odstartovala jeho spisovatelskou kariéru. Robert je velice zajímavý a tvůrčí člověk a věřím, že vás i tímto příběhem pobaví, tak jako mě a možná i inspiruje k dobrému daru pro Vaše blízké.

Mosazné pravidlo

Měl bych Vám prozradit takové pravidlo. Není to zrovna moje pravidlo, vyslovil jej při vánoční oslavě jeden nevrle vypadající pán. Pán, o němž se tradovalo, že je pořádná drzgrešle. Právě si rozbalil nějakou hloupůstku, kterou našel pod kancelářským vánočním stromkem. Hlasem plným pobavené lítosti se neobracel k nikomu konkrétnímu: „víte ono to není pravda, že záleží na pohnutce, a ne na samotném daru. Prostě to tak není“.

Moje matka mě v tomhle vodila za nos. Za ty roky se u mě nahromadilo tolik krámů zabalených jako dárky od lidí, kteří honem vyběhli koupit nějakou lacinou blbost z umělé hmoty, aby mi ji mohli dát pod záminkou pozitivních emocí. A já Vám říkám, že hlavně záleží na daru samém. Vlastně spíš, že lidi, kteří mají ty správné pohnutky, dávají ty správné dárky. Mělo by to být takové pravidlo. Mosazné pravidlo obdarovávání. A vykročil ke koši na odpadky a nesl svůj dáreček, jako by to byl mrtvý šváb. No možná to tak je! Je to trošku drsně řečeno a moc nás to neuklidní, ale charakter celých svátků je nám jasný už dávno. Bůh, který to prý všechno začal, si dal záležet, aby nám dal to nejcennější a ne jednou.

Tri králové nepřišli s lacinými tretkami a andělé přinesli dobré zprávy, které se netýkaly výprodeje za poloviční cenu. Já vím, co bych si přál, aby mi někdo dal k Vánocům. Víím to od svých čtyřiceti. Mechanické hračky na klíček, které vrčí a chodí pořád dokola a dělají různé legrační věci. Ne na baterie. Hračky, které ode mne občas potřebují pomoc. Ty starodávné z nalakovaného plechu, které jsem míval jako dítě. To bych chtěl. Nikdo mi to nevěří, ale chtěl bych to. Opravdu! Dobrá, už jsme dost blízko, ale ještě to není úplně ono. Toužím po radosti a jednoduchosti, pošetilosti, fantazii a rámusu. Po andělech, zázracích, údivu nevinnosti a kouzlech. To už je blíž tomu, co chci.

Špatně se o tom mluví, ale co já doopravdy, doopravdy, doopravdy chci k Vánocům, je jenom tohle. Chci, aby mi zase bylo pět na celou jednu hodinu. Chci se hodně smát a hodně plakat. Chci, aby mě zase jednou někdo zvedl, uspal mě v náručí a odnesl nahoru do postýlky. Já vím, co doopravdy chci k Vánocům, chci zpátky svoje dětství. To mi nikdo nedá. Když se budu snažit, můžu si na to alespoň já sám věnovat vzpomínku.

Vím, že to nedává smysl, ale od kdy jde vlastně o Vánocích o nějaký smysl? Jde o dítě, kdysi dávno a kdesi daleko a jde o dítě teď. Ve vás a ve mně. O dítě, které čeká za dveřmi našich srdcí, že se stane něco úžasného. Dítě, které je nepraktické, nerealistické, bezelstné a hrozně náchylné k radosti. Dítě, které nepotřebuje, nechce a ani nechápe dárky jako ponožky a chňapky na hrnce. Lidé s dobrými pohnutkami dávají dobré dárky, tečka. Mosazné pravidlo nelže.

Přeji Vám všem, abyste si užili svátky, které máme před sebou. Abyste od teď dávali jen dobré dárky a ne jen ty co nám diktuje reklama a doba.

Formánek Roman

VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice z. s.

V sobotu 30. listopadu jsme uspořádali po pětileté pauze další ročník Výstavy archivních vín. První výstavu jsme uspořádali začátkem prosince 1997 jako první akci nově založeného vinařského spolku VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice. Výstava nás svým úspěchem nadchla. Byla to tenkrát jediná podzimní výstava vína a jedna z prvních výstav, které se zaměřovaly na vína archivní. Výstavy jsme potom pořádali zpočátku každoročně, později obrok. Po covidové pauze už jsme vzhledem ke zvyšujícímu věku členů nějak neměli odvahu na tuto náročnější akci, ale s příchodem dvou nových členů přibýlo několik mladších rukou a pustili jsme se do toho.

Zájem vinařů nás letos docela překvapil. Podařilo se nám získat 350 vzorků vín od 155 vinařů z 30 okolních obcí. Vína byla 33 odrůd a nejstarší vzorek byl ročníku 1999. Polovina vín byla mladší kategorie roční a dvouletá a celá polovina vín byla ročníku 2021 a starších.

V neděli 24. 11. týden před výstavou se konalo Hodnocení vína, kde několik desítek zkušených vinařů pod vedením tří odborníků – subkomisařů ohodnotilo všechna vína a vybralo ta nejlepší. Hodnocení předchází soupis vzorků a jejich označení odrůdou a pořadovým číslem kvůli anonymitě. Na výstavě si návštěvníci vybírají vzorky podle katalogu, kde je jméno vinaře a jejich bodové hodnocení.

Výstava bývá tradičně setkáním vinařů a milovníků vína, kteří mohou na jednom místě ochutnat spoustu výborných vín svých oblíbených odrůd. Ze začátku bývá trochu tlačence – všichni chtějí ochutnat „šampiony“, časem se ale atmosféra uvolní a stane se pohodovou. Lidé koštují, diskutují s kulisou lidové muziky.

Příprava akce je opravdu velmi náročná. Jak na čas, práci, tak finance. Vezme několik dní práce, dvakrát se chystá posezení v sále, jednou pro bodovače, podruhé pro návštěvníky. Všechny vzorky se musí domluvit, svézt z okolních obcí, zaevidovat a připravit na bodování, potom na výstavu nachystat regály, vypůjčit a přivést chladicí pulty.

Na hodnocení i výstavu je potřeba pokaždé alespoň desítku mladých na nalévání.

I když účast jak místních, tak přespolních nebyla nejhorší, zisk ze vstupného zhruba pokryje náklady. Děkujeme moc všem místním, kteří nás přišli podpořit a mladým za jejich účast a pomoc, ale návštěva většího počtu místních by pomohla lépe zhodnotit naši práci.

Radost nám na výstavě udělal zisk jednoho ze šampionů panem Pavlem Žáčkem. Poprvé jsme letos vyhlásili Cenu starosty obce pro nejlepší víno moutnického vinaře, kterou získali náš nejmladší člen Vašek Husák se svým švagrem Vaškem Hrdým.

V pátek 13. prosince na Rozsvěcení vánočního stromu pro vás budeme mít jako vždy připraven výborný svařák. Mezi svátky, v pátek 27. prosince od 18 hodin jste srdečně zváni na tradiční Žehnání vína, kde budete moci okoštovat především mladá vína moutnických vinařů v rytmu cimbálové muziky. Vinařský krojový ples v ponovoroční plesové sezoně tentokrát nebude, ale moutnická vína budete moci ochutnat na Army bále, kde budeme mít vinařský servis.

Přejeme vám všem poklidné a pohodové Vánoce a do nového roku, aby byl ještě lepší než ten končící

*Za VBM – vinaři Moutnice
Jiří Novotný*

*Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti
všeho druhu*

*Např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti.
Platím vždy hotově na místě.*

Nejlepší ceny od sběratele! 732 961 266

AKCE -10% ZAMRZLÉ CENY

A NOVINKY Z MORAVSKÉ DOLINKY AKCE od 1. 1. do 28. 2. 2025

varianty šířky: š180 | š200 | š220
varianty výšky: v220 | v240

varianty šířky: š240 | š260 | š280 | š300
varianty výšky: v220 | v240

Skrín FLEXI 2 s posuvnými dveřmi
š200 v240 h65 cm

SLEVA -10%

18 800,-
~~20 890,-~~

vnitřní uspořádání

POSUVNÉ DVEŘE S TLUMENÍM A DOTAHEM

Skrín FLEXI 3 s posuvnými dveřmi
š300 v240 h65 cm

SLEVA -10%

28 100,-
~~31 230,-~~

vnitřní uspořádání

POSUVNÉ DVEŘE S TLUMENÍM A DOTAHEM

tl. 25 mm

dub	dub	dub	mořská	dub	jasen	javor	běl	čiré	bílá	dub	okras	okras	dub
moravský	quadr	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý	leptavý

tl. 25 mm

NÁBYTEK MIKULÍK
Lipová 692, 691 25 Vranovice
tel.: +420 777 071 792
infolinka@nabytek-mikulik.cz
OTEVÍRACÍ DOBA
PO-PA 8:30 – 17:00 hod.
SO 8:00 – 11:00 hod.
www.nabytek-mikulik.cz

MIKULÍK 35 LET NÁBYTEK

ČESKÝ VÝROBEK